

EL VOLUNTARI AJUPIMENT

No hi ha cap disposició oficial, cap ordre governativa, cap prohibició ni cap coacció de l'autoritat que en les presents circumstàncies ens causi tanta contrarietat com la que ens causen les abdicacions espontànies d'alguns catalans, els ajupiments no existents per ningú.

El compliment d'una ordre donada pel qui té l'autoritat efectiva, mentre no s'arribi a coses contràries a la dignitat de l'home, no constitueix cap vergonya, no implica cap culpa, almenys en el terreny individual.

La culpa comença allà on apareix la voluntat. Et manen que treguis un rètol o que arrisquis una bandera? Ningú no pot acusar-te avui per treure'l o per arriar-la. Treu's el rètol o canviés el llenguatge d'un cartell sense que hi hagi disposicions que ho manin o bé ordres que t'hi obliguin? Doncs caus en culpa.

Caus en culpa davant Catalunya, davant la llengua i davant la terra. I caus en menyspreu davant aquells a qui intentes afagar. Perquè els qui sostenen amb convicció una causa, sigui justa o equivocada, han de sentir llàstima pels qui, contradint llurs actes i mots anteriors, s'excedeixen en l'acatament i s'ajupen amb insincere servilisme.

L'home que fa això perd la confiança d'uns, i no aconsegueix la confiança dels altres. És com aquells trànsfuges de què parla l'autoritat, que es fan odiats per als antics companys i sospitosos per als companys nous.

Comprenem que un hom compleixi les disposicions taxatives, encara que li esqueixin l'ànima. Però tot allò que en el camp catalanès s'havia fet fins ara, i que ningú no ens prohibeix, hem de seguir fent-ho de la mateixa manera.

Molt pitjor que l'ordre d'usar la llengua espanyola en determinats casos, és el renunciar voluntàriament a usar la llengua catalana en els casos en què hi ha llibertat d'usar-la. Molt pitjor que suprimir unes classes de Llengua i Literatura catalana, és el desistir de donar-les, allò on no han estat prohibides.

"Reculeu dues passes!", crida una veu imperativa. I hi ha qui en recula deu, o vint, o abandona el terreny, esporuguit. Aquests catalans no són gaires. Però els pocs que hi ha mereixen un reny sever. Les caldures polítiques no ens semblen tan greus, per molt que ho siguin, com els mancaments voluntaris a la llengua dels nostres llavis i del nostre cor.

LA SITUACIÓ D'ALEMANYA

ELS GENERALS DE LA DECADENCIA

(Del nostre enviat especial)

Un corresponsal anglès explica la formació de l'exèrcit separatista rhenà

Berlín, octubre.

Les gestes dels generals Lossow a Múnic, i Müller a Dresden, són dos típics fenòmens de decadència. Lossow a Baviera ha fet actes d'oberta insubordinació contra el Govern del Reich. Müller, a Dresden, ha enviat un ultimàtum al Govern saxeó, s'ha posat contra el Govern constituït, que és, a Saxònia, certament, social-comunista però no per això il·legal. En el fons, aquests dos actes, són la mateixa cosa: és sempre el militar que trenca el contracte de servitut que va fer amb l'Estat, a canvi de l'arma que l'Estat li va donar. Però en la seva realització, aquests dos actes són diferents i de diversa gravetat.

Exposarem en una nota passada, la situació de l'exèrcit alemany. La constitució de Weimar, en el problema de l'exèrcit, és centralitzadora. No hi ha avui a Alemanya un exèrcit prussià, bavarès o saxeó. Hi ha, simplement, exèrcit alemany. Aquest exèrcit està repartit sobre el país, segons una constel·lació de comandàncies o capitànies. Al davant d'aquests organismes hi ha, com a tot arreu, un general. Aquests generals — remarcant-los — són tots monàrquics. Lossow, per exemple, és conegut pel seu monarquisme fanàtic. Diguem de seguida que aquests generals, en temps normals, no tenen cap consideració social. Els militars, avui, van a Alemanya amb les orelles baixes. Tothom els mira de cara d'ull. Aquests generals, de tota manera, en èpoques de limitació de la llibertat constitucional quan es declara l'estat de guerra, com avui està declarat, prenen una importància més considerable. L'exerciti del país, passa a les seves mans. Avui, doncs, governen els militars, i com que aquests militars són monàrquics, es dona el cas absurd d'un país de forma republicana que té donat el govern a persones subvertidores del règim.

Una vegada fou declarat, doncs, a Alemanya, l'estat de guerra, l'autoritat suprema de Saxònia passà a les mans del general Müller, i l'autoritat suprema de Baviera al general Lossow. A Saxònia, com que hi ha el govern social-comunista de Seigner, el general Müller tingué treballs des del primer moment. Ziegner i Müller, no han pas nascut per entendre's. Tot els separa i res no els uneix. I a l'últim, la bomba, esclatà. Müller, indignat contra la propaganda comunista (Saxònia ha creat un ministeri d'Afers estrangers propis i està negociant un tractat amb Moscou), demana la deposició d'un ministre d'aquestes idees en forma d'ultimàtum al govern saxeó. El govern saxeó, magnífic de menyspreu, no contesta. Müller s'indigna. Aquesta indignació travessa, en un instant tot Alemanya. Hi ha un moment que es diu que la guerra civil ha començat. Però el general Müller es calma. I a l'últim — o temporal — el general Müller, aclaparat, acorda comunicar la cosa a Berlín, que és com comunicar-ho al seu papà. A Berlín, tiren aigua al vi, que ja tenen prou treballs naturals amb Saxònia. El fet no ha tingut conseqüències, però és terriblement simptomàtic. Si un exèrcit no té més submissió constitucional que la que prové de l'humor dels generals, és una font perpetua de desordre.

A Baviera, les coses són més greus. Lossow es trobà en el cas invers que Müller. Lossow es trobà amb un govern reaccionari que no feia res més que demanar la seva vintada. Entre Lossow i Von Kahr, s'establiren de seguida relacions cordials. El que volia l'un, desitjava l'altre. Eren carn i ungla. Aquesta col·laboració estreta s'havia de portar fins a les últimes conseqüències. En efecte: el Govern de Berlín, en un moment determinat i enviat del seu perfecte dret, assenyalà, com l'exèrcit alemany un afer de independència general, això és, de Berlín, demana a Lossow que suprimeixi la històrica casta de

EL RENAIXEMENT NACIONAL A LITUÀNIA

LA POLONITZACIÓ

La unió de Lituània amb Polònia ha deformat la individualitat nacional lituana. La influència del catolicisme polonès i la de l'organització política polonesa han estat dos factors que impeden el natural desenvolupament de la primitiva cultura lituana. La religió i la vida de la Lituània pagana experimentaren de sobte una deformació radical.

En casar-se la reina de Polònia i fer-se batejar, Jagiello, el gran duc lituà, es decidí a treure d'aquests fets totes les conseqüències possibles. Primerament, s'esforçà a catolitzar la nació; ho provava per tots els mitjans, per la propaganda religiosa, per la concessió de privilegis i per la força. Els dos últims procediments eren singularment interessants. El gran duc lituà era considerat com a propietari de totes les terres lituanes. Tot el que posseïen els ducs i la noblesa (els boyaros) no eren sinó feudes. Els feudataris no podien disposar lliurement de llurs possessions, havien de pagar impostos en diverses formes i ni tan sols tenien dret de casar-se ni casar llurs filles sense una autorització especial del gran duc. I bé doncs; el "boyaros" que es pasaven al catolicisme eren aforats d'aquestes obligacions oneroses. Quan aquests avantatges no resultaven prou temptadors, Jagiello recorria a la violència. Fins els lituans que tot i essent batejats pertanyien encara a l'església ortodoxa eren obligats per mitjans violents a passar al catolicisme. Aquest procediment era tan ferotge que Jagiello no vacil·là a condemnar a mort dos "boyaros" que no es conformaven a obeir les seves imposicions religioses. I així, de mica en mica, s'anà catolitzant Lituània.

Amb la desaparició del paganisme la personalitat cultural lituana havia de perdre per molt de la seva intensitat. Totes les conquestes culturals dels lituans, totes les característiques expressives de llur raça i de llur vida particular estaven estretament lligades al paganisme, que no solament regnava en llurs creences religioses, sinó també en la manera de pensar i de viure. El cristianisme que venia de Polònia estava tament allunyat del conjunt de la cultura nacional de la Lituània d'aleshores que era molt més fàcil renunciar a la pròpia individualitat que conciliar els dos elements heterogenis.

La unió política de les dues nacions exercia una influència anàloga. Aquesta unió primitivament tingué solament un caràcter dinàstic. El rei de Polònia era igualment gran duc de Lituània. Però de mica en mica, s'anaven estretant els lligams que unien ambdós països. La unió que arrencava del solí s'estenia passant per les cases de la gran aristocràcia i penetrava finalment en la vida de la noblesa. El procés començà en els dominis de l'administració amb motiu de la divisió de Lituània en unitats territorials anàlogues a les que existien a Polònia. Després vingué l'acte solenne en què la noblesa polonesa cedí llurs blasons a la noblesa lituana establint així un parentiu simbòlic entre les classes dominants de les dues nacions.

En aquell mateix acte, polonesos i lituans decidiren convocar, en moments determinats, assemblees comunes per deliberar sobre assumptes polítics. Entre les classes dominants d'ambdues nacions hi hagué comunitat d'interessos socials. Arribà el segle XVI. El solí de Polònia i de Lituània estava ocupat per Segimon August, últim descendent de Jagiello. Segimon no tenia fills. La incertitud de l'esdevenidor d'ambdós països s'inquietava. Després de la seva mort, quina forma prendrien les relacions entre Polònia i Lituània? Aquesta incògnita era el motiu de la seva inquietud. Convençut que Lituània i Polònia solament unites podien oposar una resistència durable als atacs dels veïns, i per la impossibilitat d'una vegada per sempre la separació dels dos països, decidí donar a la unió la forma més indissoluble.

Després de llargues negociacions la idea de Segimon es veié realitzada l'any 1569. Des d'aleshores, Polònia i Lituània formaven un sol Estat, una sola monarquia, o més ben dit, República, ja que els reis de Polònia es feien per elecció. El Parlament ("el segim") que Polònia ja tenia en aquella època, era únic per a ambdós països. La noblesa de l'un i l'altre elegia en comunitat el rei comú. Van quedar abolides totes les limitacions referents al dret d'establir-se en els territoris de l'un o l'altre regne, i així la unió de Lituània amb Polònia es feia més íntima, més orgànica.

Es clar que simultàniament la polonització dels lituans progressava ràpidament. Les contínues relacions polítiques havien d'obrir el camí de Lituània a la cultura polonesa més antiga i més completa. Amb les tradicions polítiques lituanes s'anaven també perdent les particularitats de la seva cultura i de la seva vida.

Tadeu Peiper

Full de dietari

RECIPROCIAT DUBTOSA

Es evident que en la creació del nou règim, molts de catalans tenen una participació o, si preferim, una responsabilitat. No solament el general Primo de Rivera va llançar el seu manifest de Barcelona estant, cosa al cap d'any no massa significativa, sinó que les primeres adhesions que va rebre i els primers visques que va escoltar foren catalans. El Sometent, moltes corporacions econòmiques, les associacions d'empreses, la Premsa, amb un parell d'excepcions, van declarar-se tot d'un partidar del moviment.

La història, que no és sinó la recerca de les veritats passades, haurà de consignar-ho així; no tindrà altre remei.

A darrera de tota adhesió política sol haver-hi l'esperança de veure satisfeït un interès — un interès personal en els casos vulgars, un interès ideològic en els casos selectes.

Es evident, per exemple, que els elements plutocràtics, en escoltar el lloc del general Primo de Rivera que tractar per sota de la segona columna de l'Anzani era un crim i que els treballadors havien de retre més treball, van exclamar: "Aquest és el nostre home".

Es no menys evident que els polítics, els gremis, els grups, les associacions que van fer acatament al nou règim, cercaven un avantatge.

L'home trobat tots, aquest avantatge? Segons circumstàncies; segons generositat. Es encara aviat per respondre aquesta complexa pregunta d'una manera categòrica. Sabem que hi ha hagut una llei de repressió del separatisme i un Reial decret prescripció l'ensenyament en llengua oficial, àdhuc i decret en les contrades on la llengua oficial no és la del país. Això sí que ho sabem, perquè això ens interessa d'una manera directa. Però jutjar si és que han especulat sobre el nou règim poden considerar-se defraudats. Ah, veu's adé una cosa que no sabem. Es massa aviat. El Directori es troba encara en ple paratge. Poden veure reformes que efectivament agradin al pluricasta; en poden venir que complaquin al botiguer modest i a la portera oficinista, al senyor Canons i al subscritor de "La Vanguardia".

Però, veieu, començo a dubtar que vingui cap mesura que pugui afagar personalment els polítics i els aspirants a polítics que han fet la garra al nou règim. Ahir, mentre el percutgeu em tallava els cabells — per cert que va entossudir-se a tallar-me'l massa — vaig tenir la sensació que aquell dia meua era legítim. Llegia en alguns articles del senyor Manuel Bueno, personatge que ha consumit tota la seva bondat en el cognom. El senyor Bueno afalaga una mica el dictador, ensabona activament el senyor Sánchez Guerra (del qual assegura que el títol d'En Romances i d'En Gazeta Prieto és un col·la) i acaba de claudir amb vehemència que no creu que es trobi a Barcelona el planter de polítics que tan falta al general Primo de Rivera.

Ja sé que l'opinió del senyor Bueno és una opinió oficial, és tan sola

Converses filològiques

Encara que l'ortografia moderna permet de diferenciar els postverba dels dos verbs *embarcar* i *embargar*, escriure el primer *embarc* i el segon *embarg*, no deixa d'ésser un inconvenient que la llengua expressi dues idees tan diferents com la "acció d'embarcar" i la de "acció i efecte d'embargar" mitjançant dos mots que són completament homònims.

Es evident que posseïnt la llengua els dos mots *embarcar* i *embargar*, que fa innecessaris aquells dos postverba, faríem bé de prescindir-ne, i evitariem així les confusions a què llur ús pot donar lloc.

Existia, però, en català antic *embarc* derivat de *embarcar*, és clar que, en el cas de no voler prescindir d'ambdós postverba, podríem acceptar *embarc* tot rebutjant *embarg*. No res menys (algunes expressions exceptuades, com és ara *embarg*, sens impediment) creiem que hauria d'emprar-se *embargament* de preferència a *embarc*, que, sonant exactament com *embarg*, sempre corre el perill d'ésser interpretat com a derivat de *embarcar* en lloc de derivat de *embargar*.

P. Fabra

LA SITUACIÓ A EUROPA

M. Poincaré, en el seu discurs dominical, pronunciat aquesta setmana al seu poble natal, Sampigny, ha fixat de manera precisa la seva posició davant de les proposicions britàniques per una nova conferència internacional per tal de fixar la responsabilitat de pagament d'Alemanya. Digué que de cap manera podia acceptar això; que el tractat de Versalles era intangible i que solament acceptaria la formació d'un grup de tècnics nomenats per la C. de Reparacions.

A Alemanya la situació segueix difícil. El Govern de l'Imperi ha tramès un ultimàtum al de Saxònia per fer-lo dimitir, nomenant un comissari del Reich. El Govern saxeó ha rebutjat l'ultimàtum. Es creu que seran preses mesures militars.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

oficiosa. Però ningú no negarà que és simptomàtica. Si més no, vol dir que res fóra tan mal rebut a Madrid com un Govern de catalans més o menys econòmics i més o menys diferents en matèria d'idiomes i d'emblemes.

Guarido Soldevilla

La Política

VISITES A EN CARRASCO

El nostre amic Manuel Carrasco fou visitat ahir, diumenge, per nombrosos amics i correligionaris. Entre ells podíem assenyalat el senyor Nicolau d'Odran, Leonor Cervera, Folguera i Duran, Vicens A. Ballester, Grant i Sala, Puig i Estève, Ferran Valls i Toboer, Lluís Jover, Baldri Rahola, Valls i Casanov, Antoni Nadal, Pasmal, Paris, Store i molts altres familiars i companys, entre ells els que integren la minoria d'Acció Catalana a l'Ajuntament d'aquesta ciutat: senyors Lluís Massot, Josep Berbegí, Lluís Guarro, Martí Estève i Duran Reynals.

PER "FOMENT" I PEL CENTRE DE DEPENDENTS DE REUS

S'estan fent gestions per aconseguir que sigui atorgada la suspensió del diari "Foment" i la clausura del Centre de Dependents de la ciutat de Reus.

"JUSTICIA SOCIAL"

S'anuncia l'aparició d'una nova publicació setmanal, amb el títol de "Justicia social".

Serà redactada pels més prestigiosos elements del Partit socialista català.

EL REGIONALISME A FRANÇA

El conegut publicista senyor Burgada i Julia publica en el "Diario de Barcelona" d'abans d'ahir un article amb el mateix títol que encapçala aquestes ratlles.

En ell, el senyor Burgada refereix la iniciativa del bisbe francès monsenyor Gienre, el qual ha adreçat als Directores del Seminari i col·legis llatins de la seva diòcesi una circular en la qual prescriu l'ensenyança de les diferents llengües regionals que es parlen a França. Aquesta "iniciativa" — segons denominació del Prelat — hauria d'ensenyar-se en tres cursos i de la mateixa manera que s'ensenyen les altres llengües, haurien d'haver d'entregir l'estudi de la literatura i història de cada regió.

A fi d'evitar que pugui atribuir-se prejudicis al nostre comentari, repetim el darrer dels que hi fa el senyor Burgada. Diu així, traduït:

"No es volia que l'exemple de França, en el cas que ens ocupa, és quelcom més fortíssim que el títol del "separatisme" (típic espanyol, castellanisme espanyol, com ho fou fa un segle el de "afancesat") amb el qual la rutina s'entossudia a oferir tot germen de desenvolupament regional."

"NATURA"

Ha començat de publicar-se al Vendrell una revista setmanal amb el títol de "Natura".

Celebrem aquesta oportunitat que ve a alliberar la vila del Vendrell de l'ofensiva periodística en què es trobava.

CONTRA ELS RETOLS EN CATALA

Per ordre de l'autoritat militar, han estat arrencades les piques d'alguns carrers de la ciutat de Mataró que eren redactades en català.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

ITALIA

EL PROBLEMA DE LES REPARACIONS

EL TREBALL

EL DESMEMBRAMENT D'ALEMANYA

D'ORIENT

La celebració de l'aniver-
de la marxa dels feixis-
tes sobre Roma

Roma, 28. — A totes les ciutats d'Itàlia han començat a celebrar-se solenns cerimònies de commemoració de la marxa feixista.

A Cremona, que fou seu del comunisme i teatre d'importantes lluites, la victòria feixista s'ha celebrat amb gran entusiasme.

Moltes legions de la milícia nacional, alcaldes de la província i altres autoritats han acollit entusiàsticament els representants del Govern del senyor Mussolini, el qual no podia acudir a la cerimònia.

En aquest misatge el president del Govern invita el partit a observar una severa disciplina per lluitar contra els adversaris.

La multitud ha acamat amb molt d'entusiasme el senyor Mussolini i el feixisme.—Havas.

MUSSOLINI FA L'ELOGI DEL PERIODISME

Milà, 28. — L'Associació lombarda de periodistes ha obsequiat amb un vi d'honor el seu company el president del Consell de ministres senyor Mussolini i als representants de la premsa estrangera que es troben actualment a Milà. Assistien nombrosos periodistes.

Peren fies de la paraula el delegat de l'Associació lombarda, que va oferir l'homenatge i un periodista argentí en nom de la premsa estrangera.

Amplis foren molt aplaudits en acabar els seus discursos en els quals d'alguns vius elogis al senyor Mussolini.

El senyor Mussolini fou objecte en acabar d'una ovació.—Havas.

MUSSOLINI CAP A BOLOGNA

Milà, 29. — Aquest matí han marxat el president del Consell, senyor Mussolini i el seu següent, essent anant a l'estació per una multitudinosa gent, que aclamava el president al cap del feixisme.

Ha estat acompanyat per les autoritats civils i militars, als quals el senyor Mussolini expressà el seu profund reconeixement per la caluïda i emocionant acollida que se li ha dispensat a Milà.

També manifestà la seva satisfacció envers els generals, oficials, tropes i milícia nacional.

Totes les estacions del trànsit estaven adornades amb banderes i garlandes, acudint-hi les autoritats i una gran gentada, que aclamava el president presidencial, amb el qual el senyor Mussolini es dirigeix a Bolonya.—Havas.

DISCURS DE LA SOTS-SECRETARIA DE LA PRESIDENCIA DEL CONSELL ITALIA

Bolonya, 29. — Procedent de Roma ha arribat a aquesta capital el sots-secretari de la presidència del Consell italià, senyor Acerbo. L'esmentat senyor pronuncià un discurs polític sobre el tema: "El primer exercici i el Govern feixista".—Havas.

Bolonya, 29. — El sots-secretari de la presidència del Consell, senyor Acerbo, ha pronunciat al teatre Municipal, el seu anunci discurs, explicant l'obra realitzada ja pel Govern del senyor Mussolini en una de les etapes de l'administració pública, i de què està planejant i es proposa realitzar en una segona etapa, demanant a l'efecte al Parlament una prorroga dels pòsters que aquest li atorga per a la primera.—Havas.

UNA CRISI RESOLTA MODIFICACIONS AL GOVERN POLOVES

Varsòvia, 29. — El Govern polonès no quedà modificat en la següent forma:

El senyor Karczyński ha estat designat vice-president del Consell.

El senyor Dmowski, ministre d'Affaires estrangeres.

El senyor Grabski, ministre d'Instrucció pública.

El senyor Puzan, ministre d'Agricultura.

Senyor, ministre de l'Exterior, ha estat designat sots-secretari d'Estat del mateix ministeri.—Havas.

EL PARLAMENT FRANCES

París, 29. — El Parlament francès ha estat convocat per l'11 de novembre.—Havas.

PONSARE DEMANA QUE S'EXTINGUÏ L'ACTUAL GOVERN DE DIPUTATS

París, 29. — El president del Consell senyor Poincaré, té la intenció de demanar que sigui mantingut el nombre actual de diputats.—Radio.

EN FOLL ES LLENA A UN LLOC EN AUTOMOBIL

Ginebra, 29. — Un vol creuat que havia molt conegut entre la policia de Lugano, condició automòbil, quan, probablement a causa d'una sobtada ataca d'epilepsia mental, llençà el conductor a la velocitat en direcció al llac.

L'automòbil se submergí a uns quinze metres de profunditat i encara no ha pogut ser tret del fons del llac.—Radio.

Un feliç cas de naufragi de l'automòbil, emplaçat.—Radio.

M. POINCARÉ, EN EL SEU DISCURS DE
SAMPIGNY, FIXA ENÈRGICAMENT
LA SEVA POSICIÓNO ACCEPTA CAP NOVA CONFERENCIA INTERALIADA;
UNA DELEGACIÓ DE TÈCNICS DE LA C. DE R.
S'ERIA SUFICIENT

Sampigny, 28. — Acompanyat del ministre de la Guerra, M. Mahigol, el cap del Govern, M. Poincaré ha inaugurat un monument als morts de la guerra. Durant la cerimònia, M. Poincaré ha pronunciat un discurs, començant per retre homenatge als herois de Sampigny, els seus conciudadans, que el President va conèixer i estimà des de la seva infància.

M. Poincaré feu una crida a l'optimisme i a l'esperança. Recordava que la Societat Alsaciana-Lorena d'amics de les roses cultivà a Saverne, durant la guerra, una rosa a la qual donà son nom. Aquesta rosa formosa floreix avui graciosament a la finestra d'una casa que l'artilleria alemanya escollí com a objectiu i aquesta rosa, diu, té per mi més valor que la multitud de coses que aquesta casa guardava i que m'era familiar avui fets pols. Aquesta rosa, afegeix el president, simbolitza la fe i la paciència d'Alsàcia-Lorena en l'alliberament. Si els meus avantpassats visessin la casa nostra destruïda pels shrapells, es considerarien feliços solament amb poder respirar en llur vellesa el perfum d'aquesta rosa.

M. Poincaré diu que no s'ha de fer cas de les paraules dels homes de poca fe que adueix en plena guerra tractant d'emmetzinar la consciència del país i avui intenten anestesiar la creient la víctima d'una amnèsia. Si l'ocupació de la Ruhr no hagués estat un èxit, amb la guerra malsana haurien especulat sobre la pública quietud.

Tractant de l'actitud d'Alemanya, ha dit que les fluctuacions de la seva política negativa, acompanyada de la malversació i del desordre monetari ha acabat amb la catàstrofe que estem presenciant i renovat els vells antagonismes dels Estats alemanys. A les regions ocupades ha esclatat un moviment provocat espontàniament pel malestar i la vella oposició d'aquestes regions a la política prussiana. Aquestes iniciatives no són obra nostra. Hem estat sempre escrupolosament davant dels assumptes interiors d'Alemanya.

Tractant de les relacions interaliades, demostra que existeix confusió en l'actitud del Govern anglès. La fixació del total de les reparacions fou objecte de perllongats estudis: els delegats alemanys foren oïts diverses vegades. Adueix la quantitat que demanava Anglaterra va haver d'esser reduïda per la Comissió, que la trobà exagerada. La xifra que després s'acordà exigir fou acceptada pel Govern de Mr. Lloyd George, xifra que fou objecte el dia 5 de maig de 1921 d'un estat de pagaments de pòsters a petició del Govern de Londres. Aquest estat de pagaments va ésser comunicat al Reich per mitjà d'un ultimàtum. La fixació del deute alemany va ésser, doncs, definitiva i de conformitat amb les estipulacions del Tractat de Versalles, per la qual cosa no pot ésser modificada sense el nostre consentiment.

Malgrat això, se'ns demana reduir el que procedim a una nova evaluació de la capacitat de pagament d'Alemanya. De què es tracta? Doncs, sens dubte, de disminuir el deute alemany, combinat a la qual no ens pretenem.

No es pot negar la bona intenció del Govern anglès, però quin és el valor polític d'aquesta bona intenció? Mr. Stanley Baldwin m'ha dirigit fa tres dies una invitació per tal que assistís a una conferència internacional sota els auspicis de la Comissió de reparacions. El primer ministre anglès m'ha convingut per tal que reflexionés sobre tres cops abans de decidir les seves propostions. Però, què desitja una Conferència internacional? Són tants els problemes que s'han presentat al meu esperit en meditar sobre l'assumpte, que encara no he pogut trobar una idea clara. A Anglaterra s'ha fet un deversall de bon humor en tractar dels nous discursos dominicals. Però, jo pregunto: quants discursos inicials i contradictoris ens reserva aquesta Conferència internacional?

L'única solució a la meua manera de veure—afegeix M. Poincaré—, és que la Comissió de Reparacions només ens peris o reclam a les potències representades en designar una delegació per estudiar la capacitat d'Alemanya i per reclamar d'aquesta un programa de restauració financera i monetària i un pla precís de reparacions. Tot això no modificaria el més mínim el Tractat de Versalles, ja que no estem disposats a què es modifiqui l'antiga Comissió ni que s'interrompa la seva tasca.

Ham arribat al límit de les concessions i d'aquí no passem.—Havas.

París, 29. — Els diaris d'aquest

matí dediquen llargs comentaris al discurs pronunciat ahir per M. Poincaré.

El "Petit Journal" diu que el president del Consell francès ha donat una nova prova de la inflexible voluntat de França, la qual vol ésser seguida el seu cap.

La "Ere Nouvelle" insisteix sobre la relació íntima que tenen els problemes de les reparacions i dels deutes interaliats. Manifesta el perill d'alguns temors que les reserves fetes per Poincaré en el discurs de Champigny comprometen l'efecte agraós que la seva acceptació ha fet a Londres i a Washington.—Radio.

EL QUE DIU "LE TEMPS"

París, 29. — Comentant el discurs pronunciat ahir per M. Poincaré diu "Le Temps" que aquest ha demostrat clarament que cal passar per la Comissió de Reparacions. Si els col·legues de Mr. Baldwin volen fer sincerament obra de pacificació i sanejament, si cap d'ells mira l'enquesta de les reparacions com un mitjà polític de sostenir a Alemanya contra França i perpetuar la discòrdia al Continent, haurien d'entendre's ben aviat, per invitar a la Comissió de Reparacions a què nomeni els pèrits. M. Poincaré accepta que l'enquesta confiada al Comitè de pèrits serveixi de conformitat al tractat per evaluar la capacitat de pagament d'Alemanya; però el cap del Govern francès no accepta que tingui per resultat llevar-nos les garanties abans del pagament del deute alemany.—Radio.

EL "NEW-YORK TIMES" APROVA L'ACTITUD DE FRANÇA

Nova York, 29. — El "New-York Times" aprova a França, sense reserves, per haver-se atès a l'estricta compliment del tractat de Versalles, el qual és la seva única garantia i la seva única esperança, per tal d'assegurar que va guanyar després de quatre anys de guerra.

La ràpida i favorable resposta de França als Estats Units demostra la moderació de la nació francesa i va destruir tots els rumors que han circulat aquestes darreres setmanes.—Radio.

L'OBSERVER I LA REUNIO DEL COMITE DE PERITS

Londres, 29. — L'"Observer" escriu respecte de la reunió d'un Comitè de pèrits:

"Quan Mr. Baldwin, en el seu discurs de Plymouth, pregà que reflexionés el senyor Poincaré un, des d'ara com abans de rebutjar la invitació que se li feia, no va fer altra cosa que demanar al president del Consell francès que compís els seus compromisos de l'11 de setembre. Desmentint així que el Govern francès no ha trobat encara el mitjà d'acceptar per complet la proposició d'una conferència plenària. Una conferència de pèrits tal com ha estat suggerida en el llibre blanc, consistirà en un pas més cap endavant.

Per donar-se per segut que Mr. Baldwin i els seus col·legues facin els impossibles per encoratjar França en el camí emprat."—Radio.

EL GOVERN ANGLÉS

Londres, 29. — Informacions procedents d'origen oficials confirmen que les contestes dels governs aliats a la proposició que fou el Govern britànic per celebrar una conferència sobre les reparacions, seran examinades pel Consell de Ministres anglesos en una reunió que se celebrarà aquesta mateixa tarda o demà al matí, abans d'emprendre el primer ministre, senyor Baldwin, el seu viatge a Swansea.

Els ministres hauran de decidir si el contingut d'aquestes contestes a la proposta anglesa pot o no justificar que el Govern de Londres mantingui el projecte d'invitar al Gabinet de Estats Units a prendre part en les investigacions que s'hagin de realitzar amb l'objecte de fixar la capacitat de pagament d'Alemanya.

UN DISCURS PATIOTIC DE M. CAILLAUX

Valenciennes, 29. — M. Caillaux ha pronunciat un discurs a Denain amb motiu d'un banquet donat per la Lliga dels Deuts de l'Home.

L'ex-president del Consell ha declarat que no acceptava el principi que França es veïés frustrada en el cobrament de la indemnització alemanya ni tan sols en la inseguretats actual.

Examinant el problema de les reparacions creu que la càrrega de les reparacions és un deute de la civilització, afegeix que no trobaria cap inconvenient en la disgregació d'Alemanya si condició que aquesta i tot el resultat espontani de l'efort del poble en llur dret de disposar de si mateixos, se

desposés de si mateixos, se

desposés de si mateixos, se

desposés de si mateixos, se

desposés de si mateixos, se

desposés de si mateixos, se

desposés de si mateixos, se

El final de la Conferència
internacional de GinebraEs acceptada la representació
dels sindicats feixistes
italians

Ginebra, 29. — La Conferència internacional del Treball ha dedicat la seva sessió d'avui a discutir la protesta formulada per la Confederació General del Treball italiana contra el nomenament del senyor Bossini, secretari dels Sindicats feixistes com a representant obrer a l'esmentada Conferència.

El senyor Mohain, delegat patronal belga, en nom de la Comissió de mandats, defensà la validesa d'aquest nomenament, que el senyor Jouhaux impugnava.

Finalment, la Conferència del Treball validà el nomenament del senyor Bossini, per 63 vots contra 17.

Els 17 vots en contra foren emesos per delegats obrers.

També adoptà per unanimitat una recomanació dirigida als Govern representants a la Conferència, concernent a la inspecció del treball.

La Conferència ha acabat els seus treballs.—Havas.

tem que tot això no sigui una disfressa més sota la qual s'encobreixi la flama que pugui provocar un dia un nou incendi a Europa.—Havas.

LA CAPACITAT DE PAGAMENT D'ALEMANYA

Brusselles, 28. — L'"Etoile Belge" diu que el Govern ha comunicat al seu representant a la Comissió de reparacions, M. Delacroix, que opinava que podria tenir interès per a l'esmentada Comissió oir a delegats del Govern alemany sobre la capacitat de pagament d'Alemanya.

Amb tot, precisa l'"Etoile Belge", el Govern belga ha fet notar al seu representant que els essencials delegats no poden, de moment, ésser oïts més que a títol consultiu.—Radio.

ITALIA ACCEPTA LA NOTA BRITANICA

Roma, 29. — El Govern italià ha contestat favorablement a la nota britànica, proposant que sigui invitat el Govern dels Estats Units a la Conferència que s'ha de celebrar per a fixar la capacitat de pagament d'Alemanya.—Havas.

Roma, 29. — El Govern italià ha contestat favorablement les insinuacions angleso-americanes sobre el problema de les reparacions.—Havas.

París, 29. — En una informació de l'Agence Havas es declara que la Comissió de Reparacions, conservant els seus pòsters segons els termes del Tractat de Versalles, designa els tècnics el consors dels quals es creu necessari i determinat les modalitats de pagament del deute alemany, que fou fixat el primer de maig de 1921, únicament modificat en el cas de novell consentiment dels creditors, sobre el qual assumptu França no admet cap modificació.

Igualment, i de conformitat amb el Tractat, els representants d'Alemanya no podran participar a la reunió de tècnics de la Comissió, però seran escoltats per ells a títol d'informació simplement.—Havas.

ELS LLURAMENTS EN ESPERANCA

UNA REUNIO IMPORTANT DELS INDUSTRIALS ALEMANS

Londres, 29. — Al "Daily Mail" li comuniquen d'Essen que els grans industrials de la Ruhr, especialment Stinnes, Krupp, Vogler i Rostsch, es reuniran demà, dimarts, a Dusseldorf, amb tota probabilitat.

Es molt possible que acceptin les peticions de les autoritats belgues, les quals es mantenen irredutibles.—Havas.

REPRESA DE NEGOCIACIONS

Berlin, 29. — L'Agence Wolff anuncia que a principi d'aquesta setmana, per mediació d'una alta personalitat anglesa, seran reprenes les negociacions entre el departament alemany de composicions i els departaments de la mateixa natura frances i belga, negociacions que havien quedat trencades des del dia de l'ocupació dels territoris alemanys.—Radio.

STINNES SOTMET ALS ENGINYERS INTERALIATS UN PLA QUE PROBABLEMENT CONDUIRA UN ACORD

Dusseldorf, 29. — L'industrial Stinnes ha sotmès als enginyers interaliats un pla que conté una base digna de discussió i que sembla destinada a produir un acord d'interès de poc.—Radio.

ELS ESTATS UNITS I L'EVENTUAL EMPRESTIT ALEMANY

Nova York, 30. — Parlant de la reunió de tècnics, els diaris americans diuen que és molt probable que s'auitoli l'emissió d'un fort emprèstit alemany en la qual emissió els Estats Units prendrien part molt principalment.—Havas.

EL GOVERN DEL REICH TRAMET UN ULTIMATUM AL DE SAXONIA, QUE AQUEST NO ACCEPTA

SEVERES MESURES DE CARACTER MILITAR :: LA SITUACIÓ A LA RHEANIA SEPARADA :: LA REPUBLICA CONTINUA AVANÇANT

Berlin, 29. — El Govern de l'Imperi ha adoptat una actitud enèrgica referent als Govern de Saxònia i Baviera.

El primer ha tramès una comunicació concebuda en aquestes termes:

"En virtut de l'actitud d'alguns membres comunistes d'aquest Govern, iniciant per mitjà de proclames a què la població cometi actes contra les autoritats del Reich, el canceller de l'Imperi exigeix del president del Consell saxó, senyor Zeichner, la dimissió col·lectiva del Gabinet. El Govern del Reich no reconixerà en avant el Govern saxó."

La nota lliurada al Govern de Baviera invita a aquest a restablir la legalitat constitucional amenaçant, si això no es realitza, a interrompre el pagament dels salaris de la Reichswehr bavaresa.—Havas.

Berlin, 29. — El president de l'Imperi, senyor Ebert, ha autoritzat al canceller Stresemann perquè destitueixi el Govern de Saxònia i que per a substituir-lo designi un comissari del Reich.—Havas.

Dresde, 29. — El Govern saxó ha rebutjat l'ultimàtum del canceller Stresemann, per considerar-lo inadmissible.

El Govern saxó fa constar el seu ferm propòsit de romandre al seu lloc.—Havas.

ELS MINISTRES SOCIALISTES DEL REICH A DRESDE ELS PARTITS SAXONS CONSIDEREN UNANIMEMENT QUE EL GOVERN NO HA D'INCLINAR-SE DAVANT L'ULTIMATUM

Berlin, 29. — Els ministres socialistes han arribat a Dresde, on han celebrat una reunió per procurar arribar a un acord sobre el conflicte amb el Reich.

Tots els partits es mostren unànimes en considerar que el Govern de Dresde no pot inclinar-se davant l'ultimàtum del Reich.—Radio.

EL GOVERN DE L'IMPERI NOMENA UN COMISSARI A SAXONIA

Berlin, 29. — Davant la negativa del Govern de Dresde de sotmetre's a l'ultimàtum del Reich, el Govern de l'Imperi ha decidit nomenar un comissari del Reich a Saxònia.

El comandant militar ha pres severes mesures per reprimir qualsevol moviment encaminat contra l'Imperi.—Radio.

SENSACIÓ A DRESDE

Dresde, 29. — La notícia de l'ultimàtum del Govern de l'Imperi al Govern saxó ha causat gran sensació. Durant la nit del dissabte i el dia d'ahir se celebraren extenses reunions del Consell de ministres per tractar de la situació.—Radio.

LA REVOLTA D'HAMBURG UNA PENJA DE MORT

Hamburg, 29. — Un dels caps dels elements comunistes ha estat condemnat a mort.—Havas.

ELS LLUITES A SAXONIA 23 MORTS I 31 FERITS

Berlin, 29. — A Freiberg (Saxònia), entre els obrers i un destacament de la Reichswehr que havia acudit a la dita policia per mantenir l'ordre, hi ha hagut una sangant topada. Els manifestants les empenyueren a cops de pedra contra la Reichswehr, contestant aquesta a trets.

Sembla que de la topada han resultat vint morts i vint ferits.—Havas.

Crisi ministerial turca
S'indica Ismet Patxà per a
cap del nou GovernConstantinoble, 28. — Després d'una
sessió celebrada pel partit popular,
sota la presidència de Kemal Patxà,
ha presentat la dimissió el Consell
de Comissaris.—Havas.

Constantinoble, 29. — Després d'una reunió celebrada pels representants del partit popular, el Consell de Comissaris ha presentat la dimissió. Segons telegrafia d'Angora, l'Assemblea nacional ha acceptat aquesta dimissió. Es creu que Ismet Patxà es farà càrrec de la Presidència.—Havas.

gué la policia, la qual, després de grans esforços, va aconseguir impedir que es realitzés l'intent dels obrers, havent resultat quatre morts i 16 ferits a conseqüència de la lluita.—Havas.

La Rhenania separada

Gelsenkirchen, 28. — El total de la jornada ha transcorregut amb calma a les zones franceses i belgas en què estan compreses les ciutats separatistes.

El Govern provisional tracta d'entaular negociacions amb les autoritats d'ocupació.—Havas.

LA REPUBLICA S'EXTEN

Coblència, 29. — El moviment republicà segueix creixent. La república rhenana ha estat proclamada a Suedheim, Kirn i Monsingen.—Havas.

UN COMUNICAT DEL GOVERN RHENA

Coblència, 29. — En un comunicat facilitat a la premsa pel Govern provisional aquest diu: "El moviment separatista."

Afegix que el Govern es mostrarà molt rigorós amb els promotors d'avalsos i que la situació es considera satisfactòria.—Havas.

UN GRUP DE POLICIES I NACIONALISTES FAN QUATRE MORTS ALES FACONALISTES

Dusseldorf, 29. — A Waidhof, districte d'Aquisgrà, alguns policies alemanys, ajudats per nacionalistes que havien arribat en un autocamí atacaren els separatistes, causant-los un mort i tres ferits, als quals remataren després d'haver-se's endut.—Havas.

ADENAUER VOL DECLARAR LA REPUBLICA RHEANA DINTRE EL QUADRO DE L'IMPERI ALEMANY

Coblència, 29. — En una entrevista amb els periodistes Malthes ha declarat que Adenauer té la intenció de proclamar avui mateix a Coblència la república rhenana, però dintre el quadre de l'Imperi alemany.—Radio.

FERITS A GELSENKIRCHEN

Gelsenkirchen, 28. — A conseqüència d'una manifestació d'obriers sense treball que es dedicaven al saqueig, la policia es va veure obligada a intervenir-hi, dispersant-los. Han resultat nombrosos ferits.—Havas.

ELS SENSE FEINA

Dusseldorf, 28. — Nombrosos marçats han estat saquejats, havent intervingut en els successos la policia, que ha dispersat els manifestants, fent nombroses detencions.

Totes les botigues han tancat les seves portes.—Havas.

DIJOUS, 1ER NOVEMBRE, DIADA DE TOTS-SANTS

LA PUBLICITAT

DONARA

UN NUMERO EXTRAORDINARI

D'UN TO DIFERENT DELS APARE-GUTS FINS ARA

Continuarà nombrosos gravats reproduint diverses interpretacions gràfiques i contemporànies.

En aquest mateix número apareixeran les bases d'un concurs entre estudiants que no els imposarà la tortura de saber de memòria els llibres de text, però sí la paciència d'haver-los llegit i d'entendre'ls.

A tots els que desitgin anunciar en aquest número extraordinari els preguem que no retardin llur comanda, per evitar que l'aglomeració a darrera hora ens obligui a restringir l'abastament, per tal d'evitar irregularitats en la sortida i repartiment de l'edició.

ment i amb esperit àvid de facècies. El preu mi serà important.

A precs de molts subscriptors, inaugurarem també una secció de petits anuncis classificats, de preu de cinquanta cèntims les deu primeres paraules i deu les altres.

A tots els que desitgin anunciar en aquest número extraordinari els preguem que no retardin llur comanda, per evitar que l'aglomeració a darrera hora ens obligui a restringir l'abastament, per tal d'evitar irregularitats en la sortida i repartiment de l'edició.

A tots els que desitgin anunciar en aquest número extraordinari els preguem que no retardin llur comanda, per evitar que l'aglomeració a darrera hora ens obligui a restringir l'abastament, per tal d'evitar irregularitats en la sortida i repartiment de l'edició.

LA FESTA INAUGURAL DE L'AUTODROM

LA PRIMERA JORNADA DE L'AUTODROM

L'ESPECTACLE

Enorme propaganda feta a l'entorn de l'autodrom. Interès esportiu de la prova d'ahir, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA LLUITA

Així pot dir-se que la cursa no va ésser subratllada amb crits ni aplaudiments. Durant les primeres voltes, l'interès va traduir-se discretament a l'exterior. Complet el Miller i els Zborowski. El comte Zborowski contra Divo i Resta. Tan aviat l'un dels tres anava primer, com tercer, com segon. Si el comte Zborowski, evidentment l'afavorit de la prova, avançava d'uns quants metres els altres en una bona oportunitat, sovintaven una tribu aplaudiments diàctels. Res més. Enyoràvem les manifestacions apassionades que el nostre gran públic acostuma a fer, per exemple, als camps de futbol. A qualsevol Autodrom nordamericà, el públic deu seguir les curses amb més excitació. Val a dir, però, que la competència entre dues sales marques que havien d'adjudicar-se tres premis no era un objectiu tan fort. La lluita, començada amb retard, amb forçats laments i nombrosos, i reduïda a què què metres, perdía bona part del seu interès esportiu. La fredor del dia i l'absència de tribunes era força incòmoda. Només el comte Zborowski, però, semblava amb entusiasme, amb simpatia.

EL VENCEDOR

I no Zborowski no va avançar la prova. A després de la seva traça, de la seva oportunitat i de les qualitats característiques del Miller, va haver de conformar-se amb el segon lloc. El primer fou per a Divo.

Huït el qual, a tribunes, vencedor ja, volia els periodistes i els admiradors. El Divo i els Elzalde encara corrien la pista. El Miller, corrent amb fi, bella arquitectura, repugnà després de la seva cursa. Al seu costat, el Sunbeam vencedor i els autos que no han pogut acabar la prova.

De la tribuna estant, Divo guaita amb un esguard distret, content, jocos, amb embriagat o il·luminat, la pista. Divo és un xicot saucinat i mostra, rient, les dents blanques i fortes. Divo que estava segur de guanyar. Ha corregut tres voltes de més per desfer possibles equívocs dels cronometradors que, segons sembla, han fet marxa en l'última. Està content del primer aconseguit: l'autodrom és dur i un dels perills, d'ahir. Però Divo somriu, satisfet. La seva cara roja, cansat, en plena cursa, semblava la d'un esportista. Ara és il·luminat amb l'embriaguesa de la victòria. Però.

L'aspecte de l'autodrom i l'organització

La cursa amb què s'ha inaugurat l'autodrom prometia tenir un èxit formidable. La quantitat i qualitat dels que s'havien donat com a inscrits, junt l'entusiasme que aquest esdeveniment esportiu havia suscitat, així ho feien esperar.

Malauradament, hem tingut la sort d'esquena. A mitja nit començava a ploure, persistint el mal temps fins a les sis del matí amb tot intensitat, que la cursa quedà suspesa en principi, però vist que el temps millorava, a dos quarts de nou hem acordat celebrar-la.

L'afluència de gent en els trens populars de la matinada fou enorme, aquesta afluència de públic anà disminuint després, tornant a augmentar cap a l'hora de començar la cursa en vista del millorament del temps. Malgrat d'això, aquesta inseguretat ha restat molla assistència. Per la mateixa causa a primeres hores del matí el nombre d'autos que hom trobava a l'autodrom era descoratjador, lament, que a les tres i a penes mig centenar de cotxes havien entrat a la "pista". És de descoratjar a veure una cursa d'ahir, quan el sol ja havia fet difícil el treball per la carretera.

Havent tingut lloc totes les representacions oficials i arribada de representacions oficials, missa de companyia i benedicció de la pista, ja eren les onze. Per aquest motiu les 350 voltes que havien de cobrir els corredors s'han reduït a 200 (400 quilòmetres).

Seguïem lluitant pels primers llocs el Miller i els Sunbeam. A la volta 134 Zborowski els portà bon tros d'avantatge.

Quan portava 140 voltes aconseguint, resta es detura davant el stand amb dificultats on el tren d'ahir. El Miller ha de tornar a canviar de roda en la volta 144, sense deixar-se passar per Divo, Zborowski cobreix la volta 150 a 144 quilòmetres per hora. A la volta 164, resta abandona la cursa. L'Elzalde de Feliu ha de provar d'aigua a la volta 172 i cinc voltes més tard ha de canviar una roda.

En acabar la cursa, pana de neumàtic que obliga al comte Zborowski a deturar-se. essent avançat per Divo, sense que el simpàtic comte pugui aconseguir-lo.

Aston-Martin ha d'abandonar per ruptura del bloc-motor, del qual abandonament el públic es plany entusiasm per la cursa que aquest cotxe, evidentment handicapa, ha portat a terme.

CLASSIFICACIO

Primer. — Sunbeam (Divo), 2 h. 48' 8" 5/10-142'800 quilòmetres hora.

Segon. — Miller (Zborowski), 2 h. 48' 58" 5/10-142'100 km. hora.

Tercer. — Elzalde (Carreteres), 3 h. 26' 55" 7/10-116 km. hora.

Quart. — Diao (García), 3 h. 31' 4"-114 km. hora.

COMENTARIS

Es digne d'esment, en aquesta cursa, la darrera de la temporada automobilista, els pocs abandonaments que hi ha hagut i l'haver-se batut els records del Gran Premi de França. En canvi, la velocitat assolida pels Fiat a Monza, no ha estat superada.

Tant el comte Zborowski, moralment el guanyador de la cursa, com Divo, el vencedor, han trobat la pista bon xic dura. Aquesta ha estat segurament la causa que hom no assolís la velocitat mitja aconseguida en la cursa de les 200 milles a Brooklands: 150 quilòmetres hora. La qualitat, de difícil que alguns corredors hagin aplicat a la pista, porta a les curses que s'hi fan l'expressió automàtica d'una cursa en què únicament la perfecció mecànica del cotxe sigui el tot, deixant poc marge per al treball del conductor. Aquella qualitat, però, no ha impedit que es fessin boniques velocitats.

Els conductors, admirables. Vegi's la diferència entre el primer i el segon per fer-se el càrrec de la igualtat de la lluita. El pilot del Miller s'ha demostrat un excellent coneixedor de la cursa en pista. No cal que insistim en el paper de l'Aston que tanta entusiasmes ha desvetllat. Els Elzalde han seguit la cursa amb constància i l'han vista premiada classificant-se. Cal notar que eubaven només 1.700 c. e.

LA CURSA

A la primera volta de cotxes anaven ben poc distanciat, anant el Divo al davant de tots. A partir de la quarta volta, Resta, Zborowski i Divo, seguits de prop per l'Aston-Martin, són els que van al davant. Entre aquells tres s'ha de distanciar la victòria, i el públic, començant-ho així, els dedica el seu interès, seguint-ne les menors incidències.

El comte Zborowski, predilecte del nostre públic, es col·loca primer, seguit de Divo, Resta i Gallot, fins que en la cinquena volta Divo passa al davant, per deixar-se passar al can de tres voltes pel seu coneixedor. A la volta 21 Zborowski torna a col·locar-se primer, llue que conserva durant tres voltes més. Darrera d'aquests tres, que van molt junts, seguïen un xic més lluny Aston-Martin, Diao i els Elzalde.

Tant avançar-se i aconseguir-se mútuament entre el Miller i els Sunbeam és cregut per part del públic fruit d'una combinació. Més tard la majoria d'ells s'hagué de convencer que no era així, sinó que els tres cadavants s'entien una tàctica estudiada, destinada a impedir que Zborowski tingués el primer lloc.

A les 50 voltes Resta va al davant, havent-les cobert en 44 minuts, 25 segons i 2/10. O sigui a 135 quilòmetres per hora. L'ordre és Zborowski, Resta, Gallot, Divo, Feliu, García i Carreteres. El canvi d'una roda ha fet que Divo perdés terreny. A la volta 56 el comte Zborowski també ha de canviar una roda. La volta 62 és coberta a 156 km. per hora.

A la mitja de la cursa (100 voltes) Zborowski és el primer

(100 voltes, 100-140 km. h.)

El cotxe Divo, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA PRIMERA JORNADA DE L'AUTODROM

L'ESPECTACLE

Enorme propaganda feta a l'entorn de l'autodrom. Interès esportiu de la prova d'ahir, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA LLUITA

Així pot dir-se que la cursa no va ésser subratllada amb crits ni aplaudiments. Durant les primeres voltes, l'interès va traduir-se discretament a l'exterior. Complet el Miller i els Zborowski. El comte Zborowski contra Divo i Resta. Tan aviat l'un dels tres anava primer, com tercer, com segon. Si el comte Zborowski, evidentment l'afavorit de la prova, avançava d'uns quants metres els altres en una bona oportunitat, sovintaven una tribu aplaudiments diàctels. Res més. Enyoràvem les manifestacions apassionades que el nostre gran públic acostuma a fer, per exemple, als camps de futbol. A qualsevol Autodrom nordamericà, el públic deu seguir les curses amb més excitació. Val a dir, però, que la competència entre dues sales marques que havien d'adjudicar-se tres premis no era un objectiu tan fort. La lluita, començada amb retard, amb forçats laments i nombrosos, i reduïda a què què metres, perdía bona part del seu interès esportiu. La fredor del dia i l'absència de tribunes era força incòmoda. Només el comte Zborowski, però, semblava amb entusiasme, amb simpatia.

EL VENCEDOR

I no Zborowski no va avançar la prova. A després de la seva traça, de la seva oportunitat i de les qualitats característiques del Miller, va haver de conformar-se amb el segon lloc. El primer fou per a Divo.

Huït el qual, a tribunes, vencedor ja, volia els periodistes i els admiradors. El Divo i els Elzalde encara corrien la pista. El Miller, corrent amb fi, bella arquitectura, repugnà després de la seva cursa. Al seu costat, el Sunbeam vencedor i els autos que no han pogut acabar la prova.

De la tribuna estant, Divo guaita amb un esguard distret, content, jocos, amb embriagat o il·luminat, la pista. Divo és un xicot saucinat i mostra, rient, les dents blanques i fortes. Divo que estava segur de guanyar. Ha corregut tres voltes de més per desfer possibles equívocs dels cronometradors que, segons sembla, han fet marxa en l'última. Està content del primer aconseguit: l'autodrom és dur i un dels perills, d'ahir. Però Divo somriu, satisfet. La seva cara roja, cansat, en plena cursa, semblava la d'un esportista. Ara és il·luminat amb l'embriaguesa de la victòria. Però.

L'aspecte de l'autodrom i l'organització

La cursa amb què s'ha inaugurat l'autodrom prometia tenir un èxit formidable. La quantitat i qualitat dels que s'havien donat com a inscrits, junt l'entusiasme que aquest esdeveniment esportiu havia suscitat, així ho feien esperar.

Malauradament, hem tingut la sort d'esquena. A mitja nit començava a ploure, persistint el mal temps fins a les sis del matí amb tot intensitat, que la cursa quedà suspesa en principi, però vist que el temps millorava, a dos quarts de nou hem acordat celebrar-la.

L'afluència de gent en els trens populars de la matinada fou enorme, aquesta afluència de públic anà disminuint després, tornant a augmentar cap a l'hora de començar la cursa en vista del millorament del temps. Malgrat d'això, aquesta inseguretat ha restat molla assistència. Per la mateixa causa a primeres hores del matí el nombre d'autos que hom trobava a l'autodrom era descoratjador, lament, que a les tres i a penes mig centenar de cotxes havien entrat a la "pista". És de descoratjar a veure una cursa d'ahir, quan el sol ja havia fet difícil el treball per la carretera.

Havent tingut lloc totes les representacions oficials i arribada de representacions oficials, missa de companyia i benedicció de la pista, ja eren les onze. Per aquest motiu les 350 voltes que havien de cobrir els corredors s'han reduït a 200 (400 quilòmetres).

Seguïem lluitant pels primers llocs el Miller i els Sunbeam. A la volta 134 Zborowski els portà bon tros d'avantatge.

(100 voltes, 100-140 km. h.)

El cotxe Divo, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA PRIMERA JORNADA DE L'AUTODROM

L'ESPECTACLE

Enorme propaganda feta a l'entorn de l'autodrom. Interès esportiu de la prova d'ahir, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA LLUITA

Així pot dir-se que la cursa no va ésser subratllada amb crits ni aplaudiments. Durant les primeres voltes, l'interès va traduir-se discretament a l'exterior. Complet el Miller i els Zborowski. El comte Zborowski contra Divo i Resta. Tan aviat l'un dels tres anava primer, com tercer, com segon. Si el comte Zborowski, evidentment l'afavorit de la prova, avançava d'uns quants metres els altres en una bona oportunitat, sovintaven una tribu aplaudiments diàctels. Res més. Enyoràvem les manifestacions apassionades que el nostre gran públic acostuma a fer, per exemple, als camps de futbol. A qualsevol Autodrom nordamericà, el públic deu seguir les curses amb més excitació. Val a dir, però, que la competència entre dues sales marques que havien d'adjudicar-se tres premis no era un objectiu tan fort. La lluita, començada amb retard, amb forçats laments i nombrosos, i reduïda a què què metres, perdía bona part del seu interès esportiu. La fredor del dia i l'absència de tribunes era força incòmoda. Només el comte Zborowski, però, semblava amb entusiasme, amb simpatia.

EL VENCEDOR

I no Zborowski no va avançar la prova. A després de la seva traça, de la seva oportunitat i de les qualitats característiques del Miller, va haver de conformar-se amb el segon lloc. El primer fou per a Divo.

Huït el qual, a tribunes, vencedor ja, volia els periodistes i els admiradors. El Divo i els Elzalde encara corrien la pista. El Miller, corrent amb fi, bella arquitectura, repugnà després de la seva cursa. Al seu costat, el Sunbeam vencedor i els autos que no han pogut acabar la prova.

De la tribuna estant, Divo guaita amb un esguard distret, content, jocos, amb embriagat o il·luminat, la pista. Divo és un xicot saucinat i mostra, rient, les dents blanques i fortes. Divo que estava segur de guanyar. Ha corregut tres voltes de més per desfer possibles equívocs dels cronometradors que, segons sembla, han fet marxa en l'última. Està content del primer aconseguit: l'autodrom és dur i un dels perills, d'ahir. Però Divo somriu, satisfet. La seva cara roja, cansat, en plena cursa, semblava la d'un esportista. Ara és il·luminat amb l'embriaguesa de la victòria. Però.

L'aspecte de l'autodrom i l'organització

La cursa amb què s'ha inaugurat l'autodrom prometia tenir un èxit formidable. La quantitat i qualitat dels que s'havien donat com a inscrits, junt l'entusiasme que aquest esdeveniment esportiu havia suscitat, així ho feien esperar.

Malauradament, hem tingut la sort d'esquena. A mitja nit començava a ploure, persistint el mal temps fins a les sis del matí amb tot intensitat, que la cursa quedà suspesa en principi, però vist que el temps millorava, a dos quarts de nou hem acordat celebrar-la.

L'afluència de gent en els trens populars de la matinada fou enorme, aquesta afluència de públic anà disminuint després, tornant a augmentar cap a l'hora de començar la cursa en vista del millorament del temps. Malgrat d'això, aquesta inseguretat ha restat molla assistència. Per la mateixa causa a primeres hores del matí el nombre d'autos que hom trobava a l'autodrom era descoratjador, lament, que a les tres i a penes mig centenar de cotxes havien entrat a la "pista". És de descoratjar a veure una cursa d'ahir, quan el sol ja havia fet difícil el treball per la carretera.

Havent tingut lloc totes les representacions oficials i arribada de representacions oficials, missa de companyia i benedicció de la pista, ja eren les onze. Per aquest motiu les 350 voltes que havien de cobrir els corredors s'han reduït a 200 (400 quilòmetres).

Seguïem lluitant pels primers llocs el Miller i els Sunbeam. A la volta 134 Zborowski els portà bon tros d'avantatge.

(100 voltes, 100-140 km. h.)

El cotxe Divo, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA PRIMERA JORNADA DE L'AUTODROM

L'ESPECTACLE

Enorme propaganda feta a l'entorn de l'autodrom. Interès esportiu de la prova d'ahir, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA LLUITA

Així pot dir-se que la cursa no va ésser subratllada amb crits ni aplaudiments. Durant les primeres voltes, l'interès va traduir-se discretament a l'exterior. Complet el Miller i els Zborowski. El comte Zborowski contra Divo i Resta. Tan aviat l'un dels tres anava primer, com tercer, com segon. Si el comte Zborowski, evidentment l'afavorit de la prova, avançava d'uns quants metres els altres en una bona oportunitat, sovintaven una tribu aplaudiments diàctels. Res més. Enyoràvem les manifestacions apassionades que el nostre gran públic acostuma a fer, per exemple, als camps de futbol. A qualsevol Autodrom nordamericà, el públic deu seguir les curses amb més excitació. Val a dir, però, que la competència entre dues sales marques que havien d'adjudicar-se tres premis no era un objectiu tan fort. La lluita, començada amb retard, amb forçats laments i nombrosos, i reduïda a què què metres, perdía bona part del seu interès esportiu. La fredor del dia i l'absència de tribunes era força incòmoda. Només el comte Zborowski, però, semblava amb entusiasme, amb simpatia.

EL VENCEDOR

I no Zborowski no va avançar la prova. A després de la seva traça, de la seva oportunitat i de les qualitats característiques del Miller, va haver de conformar-se amb el segon lloc. El primer fou per a Divo.

Huït el qual, a tribunes, vencedor ja, volia els periodistes i els admiradors. El Divo i els Elzalde encara corrien la pista. El Miller, corrent amb fi, bella arquitectura, repugnà després de la seva cursa. Al seu costat, el Sunbeam vencedor i els autos que no han pogut acabar la prova.

De la tribuna estant, Divo guaita amb un esguard distret, content, jocos, amb embriagat o il·luminat, la pista. Divo és un xicot saucinat i mostra, rient, les dents blanques i fortes. Divo que estava segur de guanyar. Ha corregut tres voltes de més per desfer possibles equívocs dels cronometradors que, segons sembla, han fet marxa en l'última. Està content del primer aconseguit: l'autodrom és dur i un dels perills, d'ahir. Però Divo somriu, satisfet. La seva cara roja, cansat, en plena cursa, semblava la d'un esportista. Ara és il·luminat amb l'embriaguesa de la victòria. Però.

L'aspecte de l'autodrom i l'organització

La cursa amb què s'ha inaugurat l'autodrom prometia tenir un èxit formidable. La quantitat i qualitat dels que s'havien donat com a inscrits, junt l'entusiasme que aquest esdeveniment esportiu havia suscitat, així ho feien esperar.

Malauradament, hem tingut la sort d'esquena. A mitja nit començava a ploure, persistint el mal temps fins a les sis del matí amb tot intensitat, que la cursa quedà suspesa en principi, però vist que el temps millorava, a dos quarts de nou hem acordat celebrar-la.

L'afluència de gent en els trens populars de la matinada fou enorme, aquesta afluència de públic anà disminuint després, tornant a augmentar cap a l'hora de començar la cursa en vista del millorament del temps. Malgrat d'això, aquesta inseguretat ha restat molla assistència. Per la mateixa causa a primeres hores del matí el nombre d'autos que hom trobava a l'autodrom era descoratjador, lament, que a les tres i a penes mig centenar de cotxes havien entrat a la "pista". És de descoratjar a veure una cursa d'ahir, quan el sol ja havia fet difícil el treball per la carretera.

Havent tingut lloc totes les representacions oficials i arribada de representacions oficials, missa de companyia i benedicció de la pista, ja eren les onze. Per aquest motiu les 350 voltes que havien de cobrir els corredors s'han reduït a 200 (400 quilòmetres).

Seguïem lluitant pels primers llocs el Miller i els Sunbeam. A la volta 134 Zborowski els portà bon tros d'avantatge.

(100 voltes, 100-140 km. h.)

El cotxe Divo, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA PRIMERA JORNADA DE L'AUTODROM

L'ESPECTACLE

Enorme propaganda feta a l'entorn de l'autodrom. Interès esportiu de la prova d'ahir, però, sobretot, el fet de la inauguració, feien preveure que l'Espectacle del motor s'havia atapat d'una multitud encorrida. La pluja va entretindre el carrer. Pot dir-se que molts milers de persones van quedar-se a casa davant la incertesa del temps. Ahir, a l'autodrom, que hi havia quinze mil espectadors? No era l'esperança gervada que l'entusiasme dels aficionats. Els gallers i les banderes, les corbes grises dels cotxes, els torçers i els pits, els delicats torçers que volien l'autodrom i la polèmica competició dels cotxes llançats amb una empenta, una velocitat, una audàcia que feia el mar i el cor d'aquells que els veien. Però la pluja va minvar els espectadors. I sense el tumultu entusiasm de la gent, la velocitat cridadora, l'espectacle s'apagava una mica. Les tribunes eren plenes, és cert. Però plenes, més que res, d'aquells comparatistes nostres tan distintius i tan míngos que vestixen indumentària anàloga i parlen, ara més que mai, ai las!, una mena d'espanyol.

LA LLUITA

Així pot dir-se que la cursa no va ésser subratllada amb crits ni aplaudiments. Durant les primeres voltes, l'interès va traduir-se discretament a l'exterior. Complet el Miller i els Zborowski. El comte Zborowski contra Divo i Resta. Tan aviat l'un dels tres anava primer, com tercer, com segon. Si el comte Zborowski, evidentment l'afavorit de la prova, avançava d'uns quants metres els altres en una bona oportunitat, sovintaven una tribu aplaudiments diàctels. Res més. Enyoràvem les manifestacions apassionades que el nostre gran públic acostuma a fer, per exemple, als camps de futbol. A qualsevol Autodrom nordamericà, el públic deu seguir les curses amb més excitació. Val a dir, però, que la competència entre dues sales marques que havien d'adjudicar-se tres premis no era un objectiu tan fort. La lluita, començada amb retard, amb forçats laments i nombrosos, i reduïda a què què metres, perdía bona part del seu interès esportiu. La fredor del dia i l'absència de tribunes era força incòmoda. Només el comte Zborowski, però, semblava amb entusiasme, amb simpatia.

EL VENCEDOR

I no Zborowski no va avançar la prova. A després de la seva traça, de la seva oportunitat i de les qualitats característiques del Miller, va haver de conformar-se amb el segon lloc. El primer fou per a Divo.

Huït el qual, a tribunes, vencedor ja, volia els periodistes i els admiradors. El Divo i els Elzalde encara corrien la pista. El Miller, corrent amb fi, bella arquitectura, repugnà després de la seva cursa. Al seu costat, el Sunbeam vencedor i els autos que no han pogut acabar la prova.

De la tribuna estant, Divo guaita amb un esguard distret, content, jocos, amb embriagat o il·luminat, la pista. Divo és un xicot saucinat i

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

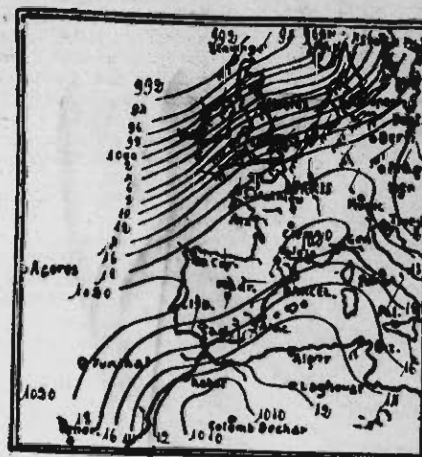
Dià 29 d'octubre de 1923

1. SITUACIÓ ATMOSFÈRICA GENERAL A LES 7 DEL MATÍ. (Observacions d'Europa, Nord d'Àfrica i l'Atlàntic, rebudes per telegrafia sense fil):

Continua el règim de baixes pressions al Nord d'Europa, havent-se format un lleuger mínim secundari al Nord d'Àfrica. Plou a Irlanda i a les costes de València. — Baixa el baròmetre a les costes de l'Oest de les Illes Britàniques, indicant la probable perturbació atmosfèrica en aquelles regions.

2. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 DEL MATÍ. (Observacions de la Xarxa meteorològica catalana, comunicades per telèfon):

El bon temps és general a Catalunya, observant-se alguns núvols a la regió costera. Ha nevut als llocs alts del Pirineu, havent arribat la mínima a 1 grau sota zero a Puigcerdà.

3. VENTS SUPERIORS, A BARCELONA. (Sondatges de l'atmosfera lliure, a les 7 del matí):

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000, 3000, 3750.
Direcció: NE, ENE, ENE, E, SE, SSE.
Velocitat, metres per segon: 3, 6, 6, 6, 4, 5.

Plafó de núvols a 405 metres. Strats.

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 761'8, 762'7, 763'6. — Termòmetre sec: 14'9, 19'1, 17'7. — Termòmetre humit: 12'8, 14'6, 13'9. — Humitat (centèsimes de saturació): 77, 59, 64. — Direcció del vent: NNE, ESE, NE. — Estat del cel: quasi tapat, quasi seré. — Classe de núvols: fracto-cúmuls, cirrus; cirrus-strats.

Temperatures extremes a Tàrragona

Màxima: 20'4. — Mínima: 12'9. — Mínima arran de terra: 10'8. — Oscil·lació termomètrica: 7'5. — Temperatura mitja: 16'6. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: inapreciable. — Recorregut del vent en igual temps: 117 quilòmetres.

LA SESSIÓ DE L'AJUNTAMENT

S'aproven tots els dictàmens :: No es fa gaire ús de la paraula Important proposició sobre la tramitació d'afers municipals

Sobre la sessió ordinària de primera convocatori a dos quarts de sis, presidint l'alcaldia senyor Alvarez de la Campa.

S'aprova l'acte de la sessió anterior. Es passa al

PARAULES DEL SENYOR ALCALDE

Entre altres oficis i comunicacions hi ha els següents:

Diversos oficis del Govern desestimant alguns recursos d'alçada interposats contra diverses cases.

Un altre del Govern civil concedint exempció de subhasta i concurs sol·licitat per l'Ajuntament per fer obres a les Cases Consistorials.

Una comunicació del regidor senyor Francesc Manó reuocant el càrrec de conseller d'una companyia immobiliària amb l'Ajuntament. S'accepta la dimissió.

Ofici del senyor alcalde participant que s'havia d'absentar un quart de dia.

Segon aquest ofici, el senyor ALVAREZ DE LA CAMPA explica el motiu del seu viatge a Madrid.

Digué que havia sentit impensadament per parlar amb el subsecretari de Governació, al qual exposà clarament els assumptes administratius i el que tenia relació amb l'interès de la ciutat, tot a la vegada en poder dir aspiracions de Barcelona. He de declarar amb satisfacció que he trobat tota mena de facilitat per part del Govern. Si no tingués ter tot això, doncs, fóra calia una motiu.

Ofici del Fiscal major de la Presidència del Consell de ministres manifestant que el dia 12 d'octubre de 1923 s'havia celebrat l'Exposició Internacional d'Ingenieria i Arquitectura, la clausura de la qual serà el dia primer de juliol de 1924.

Una altra de "Infancia" d'Obres públiques del Govern civil manifestant que, en vista de les instàncies del senyor Josep Sabat Maron demanant la tramitació de noves tarifes i poder pagar en efectiu 2 còpies més per al servei públic d'autònims entre Sant Adrià del Besòs i Hospitalet, i l'ofici del senyor alcalde de Barcelona comunicant informacions que dos començes en l'implantació de l'esmentat servei públic, el senyor Governador ha resultat aprovar les tarifes de les dites instàncies i que es destinis als dos cotxes, desestimant l'escrit de l'Alcalde, i per tant no imposar les multes que proposa, car l'Ajuntament no té competència per posar traves a aquesta concessió de caràcter purament governatiu, car per no passa la línia d'autònims, car per una cartereta de l'Estat, ni tan sols la multa que és injustificada, perquè el senyor Soler pot establir els impostos i tarifes que cregui beneficioses per al públic.

El senyor Puigmarí, Simó i Pont presenten una proposició demanant que s'interposi un recurs d'alçada a l'excarregat del despatx del ministeri de Foment contra la resolució dictada pel governador civil d'aquesta província, aprovant unes noves tarifes i autoritzant la circulació de dos cotxes més per al servei d'autònims entre Sant Adrià i Hospitalet, i desestimant l'escrit d'aquesta Alcalde relatiu a les multes imposades al concessionari senyor Josep Soler i Moen per prendre

passatgers als carrers i places d'aquesta ciutat no autoritzats com a punt de parada.

S'aprova. El senyor Alós, que no sap del que va, fa quatre preguntes que ningú cap on van i acaba quedant-se tan enterat com abans.

ORDRE DEL DIA

Tots els dictàmens de les diverses Comissions són aprovats.

La majoria són de tràmit o de poca importància. Cal esmentar, entre altres, els següents:

Un de la Comissió d'Alcaldes ordenant l'enterrament de les harras que de justa existents a la mantana de Montjuïc, entre l'antiga font de l'Estrella i la casa Laribal, concedint un terme de vuit dies.

Un altre del Negociat de Cementis concedint a la Casa de Caritat el treball de caldreria en autocombustió per dins del Cementiri del Sud-Oest.

Hi ha un dictamen de la Comissió de Foment demanant que es concedís un peu més de 3.000 pessetes per a la construcció d'una tanca i vorera. El senyor ALOS, que és de la Comissió de Foment i assistit a la Junta on s'havia de votar el dictamen al Consistori, diu que troba un peu massa elevat per una tanca. El senyor PUIGMARÍ li diu que el que s'ha de construir és una tanca i una vorera. El senyor ALOS respon que no queda convenint: podria construir-se una tanca i una vorera més boniques. Noves explicacions del senyor PUIGMARÍ. Perquè no s'aprova una tanca i una vorera, demana el senyor ALOS. Per fi, es llegeix l'informe del dictamen, i el senyor ALOS diu que així queda tramitat.

PROPOSICIONS

Una de's senyors Par, Argimon, Pasqual, Proust i Sala, presenten sobre un edifici a disposició de l'Alcalde per la quantitat de 12.000 pessetes per atendre el servei de higienització d'Hortafrances. Aprobada.

Una altra dels senyors Amargós, Escobedo i Sala, presenten el dia 5 de maig que es va constituir oficialment les Escuelas del Poble del Guinard. Aprobada.

Una altra dels senyors Puigmarí, Font i Castells, presenten "Ajuntament aprova el sentent preceptiu que regula per a la tramitació d'afers municipals".

A.—Queda prohibida l'accés del públic a les oficines administratives i facultatives, tret de si la mateixa oficina hi ha fet una papereta de citació. En aquest cas, cal que l'interessat vagi amb la papereta i a la que es precisi.

B.—Que el Registre General de Secretaria estigui obert al públic durant les hores reglamentàries. Els documents, com permisos per a canalitzacions i altres semblants, així com tota mena de comprovants relatius a arbitris i impostos municipals que han d'ésser presentats directament als registres dels Negociats, podran ésser-ho cada dia de nou a deu del matí.

C.—En els baixos de les Cases Consistorials i en els altres edificis on hi hagi centres municipals s'establirà una oficina especial d'informació i reclamacions. Aquesta oficina estarà dotada de teleris numerats, en la matèria de les quals s'hi anotarà el nom de l'interessat.

sat, un resum de la informació i petició que formulis, i quan sigui hora el seu resultat.

A un primer taló d'interessat, sota la seva assignatura, hi consignarà sucintament i clera la reclamació o informació que vulgui. L'oficina passarà el taló al Negociat corresponent el mateix dia. El Negociat, tot el més tard, tornarà el segon taló, l'endemà amb la nota de l'estat de l'afar, signada pel cap. Si l'interessat no fos al Negociat, aquest farà la reclamació al seu on s'hi, el qual tornarà el segon taló directament a l'oficina d'informació.

D.—El Negociat d'Ingressos Municipals establirà una oficina amb un funcionari encarregat d'atendre les reclamacions relatives a còpies concretes d'ingressos municipals, quan es tracti de rebuts pendents de pagament, en la reducció dels quals hi pot haver de fet les reclamacions passaran immediatament al grup corresponent. Fent-se el qual, si reconeix l'error de fet, ordenarà, sota la seva responsabilitat, la suspensió imediata del procediment recobrador corresponent, per un terme de 5 dies, durant els quals l'interessat presentarà la reclamació escrita, i el grup corresponent rectificarà, si cal, l'error. De les ordres de suspensió imediata en signarà el rebu i el recobrador o agent executiu. Els encarregats de grup seran responsables de la resolució dels terminis de les reclamacions d'aquesta mena. La insubmissió de les quals demostris documentalment l'interessat, passats els 5 dies de suspensió, continuarà invariablement el procediment, essent responsable l'encarregat de grup de les multes imposades que s'acreditin al contribuent, així com dels perjudicis que pugui sofrir l'afar municipal.

E.—La informació, que, com tota la tramitació d'afers municipals, és gratuïta, serà facilitada i facilitada a l'interessat fins de les 7 hores de la tarda, sempre que no hi hagi d'interferir dos o més negociats o oficines facultatives, que abans d'agregar termini d'atenció a més d'un dia per cada centre que hagi d'intervenir.

S'aprova la proposició.

L'organitzador d'aquesta Oficina d'Informació és un cunyat del senyor alcalde. Durant la sessió de l'Ajuntament d'ahir començà a la tribuna de la Premsa. Ens han assegurat que no tindrà cap sou, malgrat la gran feina.

La última proposició, que d'un xic més no s'aprova, és una del senyor Puigmarí demanant una subvenció de 3.200 pessetes per les despeses que ocasionen els diversos actes de la festa major de Sant Adrià. El senyor Puigmarí, després, al despatx de l'Alcalde, on es reuniren l'alcalde i els tinent d'alcalde, digué que ell havia promès aquesta subvenció, i que si el Consistori no l'hagués concedida l'hauria donat ell, i el senyor Par li contestà que de saber-ho abans obligava a anar a la votació. El senyor ALCALDE, després de llegir la proposició, digué que es podia concedir la subvenció, i que així no havia de sentir absolutament cap precedent.

Després de cada proposició el primer signant s'aixecà a explicar-la. Algun regidor, que volia estar ben assabentat de les coses, encara demanà més detalls.

A un quart i mig de set s'aixecà la sessió.

Cal esmentar que ahir feren ús de la paraula els senyors Par, Puigmarí, Amargós, Alós i dos regidors més. Només el senyor Par parlà en català, i no sabem si els a tres senyors que feren ús de la paraula estranyaren que no li succedís cap dany ni perjudici. Els delícies castellà del senyor Alós, però, ens ho recompença.

La sessió fou breu degut a l'absència del síndic senyor Via i Teixidó, el regidor que, segons ell, es lamo de l'Ajuntament de bo de bo, car ens veiem privats de gaudir la seva florid i ferma oratòria que l'interessat, potser per no ésser polític, no escasseja gens ni mica.

Rectificant al conegut negociant senyor March

El director de la Tabacalera, Sr. Bastos, on atenta lletre, ens prega que publiquem la nota següent:

"Trobat-me a Barcelona, m'assabento de les manifestacions feles a la premsa pel senyor March sobre la meua gestió com a director de la Tabacalera. El meu carinyós respecte al Consell d'Administració, al qual no he pogut consultar, em veda de contestar degudament en aquest moment aquestes falses imputacions sobre el resultat de la meua gestió com a director. Cap importància pot tenir l'afirmació gratuita que una altra gestió hauria donat encara majors beneficis, però personalment he de dir al país que el primer any de la meua gestió va augmentar la Renda de Tabacos per a l'Estat en el vint-i-dos per cent, i que la sola raó de les dites d'incomprendible gosada del senyor March és la resolta i perseverant gestió de persecució del contraban, sense apassionament contra ningú personalment sinó contra tots els que del contraban es beneficien.

Les censures que pels esmentats fets i persones se m'adrecin, sols poden perjudicar-me satisfacció, puix que m'avergonjaria rebre l'aplaudiment dels enemics de la Renda del meu país, que estic encarregat de defensar." — Bastos.

Rectificant al conegut negociant senyor March

El director de la Tabacalera, Sr. Bastos, on atenta lletre, ens prega que publiquem la nota següent:

"Trobat-me a Barcelona, m'assabento de les manifestacions feles a la premsa pel senyor March sobre la meua gestió com a director de la Tabacalera. El meu carinyós respecte al Consell d'Administració, al qual no he pogut consultar, em veda de contestar degudament en aquest moment aquestes falses imputacions sobre el resultat de la meua gestió com a director. Cap importància pot tenir l'afirmació gratuita que una altra gestió hauria donat encara majors beneficis, però personalment he de dir al país que el primer any de la meua gestió va augmentar la Renda de Tabacos per a l'Estat en el vint-i-dos per cent, i que la sola raó de les dites d'incomprendible gosada del senyor March és la resolta i perseverant gestió de persecució del contraban, sense apassionament contra ningú personalment sinó contra tots els que del contraban es beneficien.

Les censures que pels esmentats fets i persones se m'adrecin, sols poden perjudicar-me satisfacció, puix que m'avergonjaria rebre l'aplaudiment dels enemics de la Renda del meu país, que estic encarregat de defensar." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

Los censuras que pels esmentados fets y personas se me adrecin, solo pueden perjudicarme satisfacción, pues que me avergonjaria recibir el aplaudimiento de los enemigos de la Renda del meu país, que estoy encargado de defender." — Bastos.

EL GOVERN DEL DIRECTORI MILITAR

HAN ESTAT SUPRIMIDES LES DELEGACIONS REGIES D'ENSENYANÇA

S'OBRE CONCURS PER PROVEIR ELS CARRECS DE DELEGATS GOVERNATIUS ALS CAPS DE PARTIT JUDICIALS

AQUESTS DELEGATS REBRAN INSTRUCCIONS DEL MINISTERI DE LA GOVERNACIÓ, SENSE PERDRE, PERO, EL NEXE AMB EL DE LA GUERRA, I NO SOLAMENT HAURAN DE TREBALLAR PER LA MORALITZACIÓ ADMINISTRATIVA, SINO TAMBE PEL PRESTIGI DE LES INSTITUCIONS ARMADES

Són suprimides les delegacions regies d'ensenyança

A la Presidència han facilitat la següent signatura:

Suprimint totes les delegacions regies d'ensenyança i encomiant la tal missió als inspectors d'ensenyament.

Concedint a tots els habitants d'Espanya el dret per formular denúncies als Ajuntaments.

ELS DELEGATS GOVERNATIUS

El "Diario Oficial del Ministerio de la Guerra" publica la següent circular:

En compliment de l'ordenat pel Real decret de 20 de l'actual, sobre un concurs per proveir amb caps i capitans de l'exercit els càrrecs de delegats dels governadors civils de les províncies en els partits judicials que al capdavant de la present disposició s'expressen, i d'acord amb les categories que s'indiquen, perfunys a Estat major, infantaria, cavalleria, artilleria i enginyers.

La missió que aquests caps i oficials han de portar a cap comprèn, no solament el treball de moralització administrativa i la tasca espiritual que es concreta en el Real decret de referència, sinó també el prestigi de les institucions armades i potser el complement més eficaç de tota la labor del Directori, perquè la pàtria sencera tindrà posats en ella l'atenció i el més lleu oblit o la més petita falta d'autoritat o d'encert, a més a més d'estorbar el funcionament dels organismes municipals, serà interpretada com a causa de deserció, de mal concepte o de fracàs.

Als delegats reburan instruccions del ministeri de la Guerra, al qual departament correspon dirigir-les, però no per això poden el nexa amb el de la Guerra per la jerarquia militar que ostenten, per la seva situació de disposables i per la seva immediata dependència dels governadors civils de les províncies, que ensems ho són militars.

Aquestes circumstàncies els obliguen més a extremer la correcció en l'actitud oficial i la privacitat, de fet, que, si han d'ésser funcionaris perfectes, han d'ésser, també, models de ciutadans.

Mal com en aquesta ocasió s'ofereix als caps i oficials designats cap emplen en el qual puguin posar de relleu l'alt honorabilitat sense mancha i en el qual més apropiadament i honorària portin la representació de l'honor militar. Mal, més ara, els caldrà palesar l'austeritat, discreció, esperit de justícia, de gent, serenor i fermesa, perquè si abans, en les coses de la professió de soldat tenien per cap de l'actitud els seus superiors jeràrquics, ara els jutjarà l'opinió del país, i si esdevingués un sol cas d'ignorància o de malícia, restaria tancada la pública reputació de l'exercit.

Es indispenables, en els que aspirin al sacrifici que representen aquests càrrecs, un altíssim oblit de les conveniències personals quant al lloc de la residència es refereix, i no consignar aquesta real disposició cap precepte de incommutabilitat, perquè suposar influència o estímul estrany al deure seria un greuge a quí, fent honor al seu uniforme i pel sol amor a la pàtria, desitgi encaregar-se de tant bonics comers.

Podran aspirar als càrrecs de delegats els tinentes coronels, comandants i capitans de les escales actives de les indicades armes i cosos, no estant pròxims a ésser destinats per torn forçat al Marroc.

Les peticions es faran en forma de papereta signada per l'interessat, d'acord amb el formulari que a continuació s'acompanya, en la qual podran sol·licitar-se fins a tres de les escales preferides, però sense que això signifiqui dret per obtenir-les, car la designació s'ha de fer atenent les conveniències d'un servei tan delicat i transcendental, encara que es curarà de satisfer els desitjos dels peticionaris en la mesura del possible.

Aquestes paperetes es curaran per conducte regular i amb temps perquè en el termini de deu dies a comptar des de la data d'aquesta real ordre, a l'hor peu

hi estamparà el cap del cos o dependència de l'interessat una nota reservada i concisa sobre si el considera en condicions per al càrrec.

Els elegits estaran obligats a encarregar-se de les delegacions a les quals siguin destinats, romanent en situació de disposibilitat amb els havers i emoluments que assigna l'esmentat real decret. Als que en ésser designats deixessin desitjos de plantar la que hagin estat assolits per antiguitat, elecció o concurs se'ls reservaran perquè els tornin a ocupar en acabar l'hor comès, i si a cessació

Els Teatres

BARCELONA. — "Los mal casados", tres actes de J. López Puigill (Parnemo).
Aquesta obra pòstuma, arranjada, segons tenim entès, pels germans Quinteto, no té res que veure amb les produccions més conegudes de Parnemo. No es tracta del me drama més o menys social o polític; és una comèdia de costums (d'això que se'n diu comèdia de costums) amb esquet de farsa. Comèdia graciosa i ben vista, una mica innocentota, i potser una mica pesada. S'arrossega lentament; el diàleg còmic no arriba a ésser prou vibrant i prou tallant com la situació exigeix. De totes maneres, és l'obra més pretenguda i més de debò que ens ha donat a conèixer la companyia Albarran.

El truc del marit que resuscita i la dona que es troba amb dos marits és una cosa coneguda en la història del teatre. El que en l'obra de Parnemo i Quinteto està bé de debò és la manera com es pinta i retalla la psicologia de la dona dels dos marits; aquesta figura interpretada amb una gràcia meravellosa i insuperable per l'actriu Alba arriba a produir aquell benestar i felicitat còmica que es cerquen en les comèdies.

En Bonafé i en Romea fent els dos marits, no cal dir que satisfés els desigs de l'espectador més exigent.

GOYA. — "Hermanas de amor", d'Elvira Freymont, traducció de S. Vilaregut.
Aquesta obra de Batlle de la darrera època és d'aquelles on s'hi acentua més aquella gran força de pirameta del teatre i de comerç de l'espectacle. Però quin home aquest Batlle! L'audàcia i l'impetuositat del dramaturg arriben a tots els pinyols imaginables, ataca les situacions amb una barra única. I de tot se'n surt airo, i agraït el cor del públic i hi juga com un gat que té entre les potes un ratolí fascinat.

Aquí es tracta d'una dona casada que rebentja ésser l'amant del secretari del seu marit, però això no vol dir que ell i ella s'estimessin desveraderament. Amb un seguit de trucs i de combinacions d'un teatralisme esverador, saltant per damunt de totes les lògiques i de tot el que pugui ésser verisme i humanitat, en Batlle va plantant i dilataant la figura d'aquesta dona, que és ni una amant ni una dona fidel al marit, amb l'estricta significació que s'ha de la paraula fidelitat. Una dona que juga amb el perill, sense em-

Els Espectacles

TEATRES

Gran Teatre del Liceu

Temporada d'hivern 1923-24.
Companyia d'òpera de primis-
sim cartell. Queda obert l'au-
tonomament. Als senyors abonats
l'última temporada d'òpera
ells reservaran les seves loca-
litats fins al dia 4; transcorre-
nt la presentada data, l'em-
presa disposarà de les que no
haguessin estat retirades.

TEATRE TIVOLI

Empresa Francesa Delgado
Companyia dramàtica cata-
lana i castellana. Primer ac-
tor

JAUME BORRAS

Primera actriu. Elvira Frey-
mont

Avui, dimarts, i dimecres,
nit, colossal programa:
DON JUAN TENORIO
EL NUEVO TENORIO

Dijous i divendres, tarda i
nit, a preus reduïts:
DON JUAN TENORIO
EL NUEVO TENORIO

Teatre Català Romea

Telèfon 3500 A.
Avui, dimarts, tarda, a les
tres, a preu popular, els dos
dels d'En Vallmitjana.
ELS ZIN-CALOS
Don Pau dels consells
Nit, butaques a 2 pessetes
ELS ZIN-CALOS
Don Pau dels consells
Dijous, tarda, El truc del senyor
Blanys i Don Pau dels con-
sells. Nit, Jovencut Jordana;
els zin-calos i Don Pau dels

ARISTOCRATIC KURSAAL

Orquestra Suïssa. Saló de reunió de famílies distingides
Avui, dimarts, selecció programa. Gran èxit de la magnífica comèdia drama-
tica "La intrusa", per la qual el gran artista Albert Llorens, vistat panoràmiques
de la ciutat de Llorens, amb la seva obra de mestria: la divertidíssima comèdia d'èxit
"Obstacles", de molta bromera, i darrer dia de la meravellosa comèdia d'èxit
"El llop de la foguera" (exclusiva), super-producció de la "Nitro".
A més de gran interès, l'important presentat, en la qual el gran artista americà
John Dana, amb la seva irreprovable i la seva gràcia, aconseguirà una de les
seves millors creacions.

Dijous, dimecres, i dijous, festa de Tots Sants, per tal d'estar en consonància
amb la festivitat de l'any, es projecta la grandiosa producció nacional "Don
Juan Tenorio", magníficament interpretada i presentada sumptuosament.
Dijous, estrena de la grandiosa, bellíssima "La princesa sense patir" (exclu-
siva), presentada amb tot luxe i grandiositat, interpretada pels coloms
artístics Lili Dorey i André Klein.

NOTA.—Avui, dimarts, de sis a vuit, es despatxa butaques numerades per a
la sessió especial de les sis de la tarda de dijous, Butaca de Tots Sants.

macarar-se, i que Batlle la defineix
germana d'amor. Per arribar a les se-
ves grans audàcies, Batlle fabrica
una mena de cors teatral, uns cors de
goma, amb totes les aparencies d'un
cor humà viu i palpitant; són cors que
no es trenquen ni es despinen, que se'n
pot fer el que es vulgui: s'hi pot ju-
gar a pilota, se'ls pot esclatar i des-
prés tornen a la seva forma inicial.
Amb uns cors i uns ànims d'aquesta
manera Batlle feia el que volia i es-
crivia el que li donava la gana. El seu
gran mèrit consistia en fer-ho empa-
sar al públic, que el públic no s'ado-
nés de la trama. Encisar-lo amb els
seus grans malabarismes d'home de
teatre, movent els nims amb una grà-
cia única, i encara li quedava temps
per deixar anar unes quantes sentèn-
cies, unes quantes paraules d'efecte,
mitja dotzena d'aforismes i un regar-
zell de pensaments sublims. Quin tra-
ça aquest Batlle! La gent que es ve
fer l'entesa l'ha criticat i l'ha rebu-
tat, però ningú podrà negar-li la valor
de la seva audàcia, els seus dots de
sugestió i la seva gran ciència de teatre.

A la companyia Díaz-Artigas li ve
ampla la comèdia. La senyora Josepa
Díaz està discreta, res més que discre-
ta, en la interpretació de Federica. El
senyor Artigas és un mal comediant
dignu el que vulguem, i en el paper
importantíssim que representa s'ha de
confessar que fa molta pena. El senyor
Díaz de la Haza sí que és una mica
més i el teatre Goya no tindrà tan ma-
les condicions acústiques... De tots els
altres més val no parlar-ne.

El decorat molt medat i el del quart
acte graciós i bé de tons.

Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Interiors

CONCERT PER L'ORQUESTRA PAU CASALS
El Comité de l'Exposició ha orga-
nizat per al proper dijous, festivitat
de Tots Sants, un acte popular que
ha d'ésser un poderós estímul per al
nostre públic, tan compromet amb
tot el que signifiqui cultura i bellesa.

Es tracta d'un concert per la famo-
sa orquestra Pau Casals. El progra-
ma que ha confeccionat la direcció de
l'Exposició orquestra comprèn com-
posicions de Beethoven, Bach, Wag-
ner, Dvorak, Rimski-Korsakow, etc.

TEATRE COMIC

Temporada d'hivern de 1923-24
Companyia dramàtica
ROJAS - CAPARRO

Avui, dimarts, nit, a un quart de
dies en punt, colossal programa.
Colossal recita en una nit.

I. El grandios drama en set actes,
LOU I AN TENORIO
protagonista el senyor Rojas;

II. El gran drama en set actes
EL NUEVO TENORIO
superb decorat dels seus reputats
escenarists. Fantàstica presentació.

Avui: Butaca de reina en caste-
lla i La noche del sábado

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comèdies

Avui, dimarts, tarda, a les
cinc, matinee popular:
Militares y paisanos

Nit, a les deu, popular:
GUANDO RIE LA MUJER

Dimecres, nit, el drama sa-
cre en set actes i en vers,
DON JUAN TENORIO

TEATRE NOU

Gran companyia de sarsue-
la, opereta i revistes de
PEP VIÑAS

Avui, dimarts, tarda, gran-
diós venut a preus popu-
lars. Nit i totes les nits:
EL PIERROT NEGRO

Dimecres, 31, sensacional
estrena
Los mosqueteros del Rey
Protagonistes: Pep Viñas i
Emili Vendrell

TEATRE NOVELTATS

CIRC EQUESTRE

Gran companyia internacional sen-
tada, equitativa, còmica i musi-
cal. Director, Mr. Ventura Gassó

Avui, dimarts, nit, a les deu, ex-
traordinari programa, present-
ant tota la companyia i darreres
presentacions del gran

PASTELL
Ovacions continues als ciclistes i
musicals

ELS 6 VICTORIA
a Els 6 Morandi, extraordinaris
artistes saltadors; a Els 3 Bry-
tows, colossals gimnastes equilibris-
tes; a The Ermine, haristes; a C.
Fontana, equitativa; a Higgins,
"l'home volant"; The Arquis, equi-
tativa.

Entrades: Admissoió pels aplaudits
clowns Pomoff, Thedy i King.
Naves i Girona Silva i Rodak

Dijous, nit, a les deu, dijous, dues
grans funcions, extraordinàries
el grandios episodi en un acte, diver-
sos quadros i cançons, titulat
DON JUAN TENORIO
pels dramaturgs Pomoff, Thedy i
King i la seva companyia.
Es despatxa a Comptaduria

TEATRE BARCELONA

Temporada de Tardor

Gran companyia de comèdia

ALBA - BONAFE

Avui, dimarts, no hi haurà
funció a la tarda, per donar
lloc a l'assaig general i
montatge del decorat de
Don Juan Tenorio. Nit, a
tres quarts de deu. El dra-
ma fantàstic en set actes,
de l'immortal Zorrilla,
DON JUAN TENORIO

Dijous, dimecres, tarda, Los
mal casados. Nit, Don Juan
Tenorio.

Gran Teatre del Bosc

Empresa S'indat Musical de Catalunya

Gran companyia còmico-dra-
màtica de Març Nicolau, diri-
gida per l'eminent primer actor
i director Enric Giménez. Ex-
traordinàries funcions per demà
dimecres 31 d'octubre, nit, i
dijous 1 de novembre, 1 i 2 de no-

Dijous, Dinda de Tots Sants, al

Teatre Català Romea

A les tres, L'infant que no sap
son nom, d'En Folch i Torres.
A dos quarts de sis: L'auca del
senyor Esteve, d'En Rossinyol,
decorat dels mestres Vilomara,
Alarma i Junyent. Nit, a les deu,
L'auca del senyor Esteve, inter-
pretació i presentació impec-
bles.

Gran Teatre Espanyol

Avui, dimarts, tarda, a les cinc,
Esclatant venut popular.
Entrada i butaca UNA PESSETA.

CROCHAND
corrido, innocent i marit.

Nit, a les deu
EXIT IMMENS del vodevil modern,
elegant i pirotècnic, en tres actes
LA SEN-ORETA KAMA
Adaptació d'Amlebalis.

Dijous, dimecres, víspera de Tots
Sants, Tarda, a les cinc:
EL LLIBRE VERD

Nit,
PER TRES PESSETES
LA BENYONETA KAMA
I ESTRUC del sainet en un acte
DON GONZALO I DON JACINT
FAN UN TENORIO DISTRET

TEATRE COMIC

Temporada d'hivern de 1923-24
Companyia dramàtica
ROJAS - CAPARRO

Avui, dimarts, nit, a un quart de
dies en punt, colossal programa.
Colossal recita en una nit.

I. El grandios drama en set actes,
LOU I AN TENORIO
protagonista el senyor Rojas;

II. El gran drama en set actes
EL NUEVO TENORIO
superb decorat dels seus reputats
escenarists. Fantàstica presentació.

Avui: Butaca de reina en caste-
lla i La noche del sábado

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comèdies

Avui, dimarts, tarda, a les
cinc, matinee popular:
Militares y paisanos

Nit, a les deu, popular:
GUANDO RIE LA MUJER

Dimecres, nit, el drama sa-
cre en set actes i en vers,
DON JUAN TENORIO

TEATRE NOU

Gran companyia de sarsue-
la, opereta i revistes de
PEP VIÑAS

Avui, dimarts, tarda, gran-
diós venut a preus popu-
lars. Nit i totes les nits:
EL PIERROT NEGRO

Dimecres, 31, sensacional
estrena
Los mosqueteros del Rey
Protagonistes: Pep Viñas i
Emili Vendrell

TEATRE NOVELTATS

CIRC EQUESTRE

Gran companyia internacional sen-
tada, equitativa, còmica i musi-
cal. Director, Mr. Ventura Gassó

Avui, dimarts, nit, a les deu, ex-
traordinari programa, present-
ant tota la companyia i darreres
presentacions del gran

PASTELL
Ovacions continues als ciclistes i
musicals

ELS 6 VICTORIA
a Els 6 Morandi, extraordinaris
artistes saltadors; a Els 3 Bry-
tows, colossals gimnastes equilibris-
tes; a The Ermine, haristes; a C.
Fontana, equitativa; a Higgins,
"l'home volant"; The Arquis, equi-
tativa.

Entrades: Admissoió pels aplaudits
clowns Pomoff, Thedy i King.
Naves i Girona Silva i Rodak

Dijous, nit, a les deu, dijous, dues
grans funcions, extraordinàries
el grandios episodi en un acte, diver-
sos quadros i cançons, titulat
DON JUAN TENORIO
pels dramaturgs Pomoff, Thedy i
King i la seva companyia.
Es despatxa a Comptaduria

TEATRE BARCELONA

Temporada de Tardor

Gran companyia de comèdia

ALBA - BONAFE

Avui, dimarts, no hi haurà
funció a la tarda, per donar
lloc a l'assaig general i
montatge del decorat de
Don Juan Tenorio. Nit, a
tres quarts de deu. El dra-
ma fantàstic en set actes,
de l'immortal Zorrilla,
DON JUAN TENORIO

Dijous, dimecres, tarda, Los
mal casados. Nit, Don Juan
Tenorio.

Gran Teatre del Bosc

Empresa S'indat Musical de Catalunya

Gran companyia còmico-dra-
màtica de Març Nicolau, diri-
gida per l'eminent primer actor
i director Enric Giménez. Ex-
traordinàries funcions per demà
dimecres 31 d'octubre, nit, i
dijous 1 de novembre, 1 i 2 de no-

vembre, tarda i nit, Grandios
esdeveniment teatral: 1. Actes,
2. drames, 14 actes i 1. El cele-
brat drama religiós fantàstic en
set actes, original de l'immortal
poeta senyor Josep Zorrilla.
Don Juan Tenorio. Protagonis-
tes, senyora Nicolau i senyor Gi-
ménez. 2. La famosa llegenda
tràgica en set actes, del senyor
Bartrina i Arús, **El nuevo Ten-
orio.** Protagonistes: senyora
Nicolau i senyor Giménez, es-
sent admirablement secundats
per tota la companyia. Butaca.
250 i tres pessetes. Entrada.
60 cèntims. Tintres inclosos.

Saló Catalunya

GRAN CINEMA DE MODA

Notables actrius i telo

Avui, dimarts, el grandios i sensa-
cional espectacle

Explorant l'Àfrica verge, amb el
princip Gullim, de Suïcia

Exclusiva especial Gullim, el
trouat més gran de la cinematogra-
fia. Atrévete a cercar de fora i
usar i res uns dels africans salvat-
ges. No deixes de veure la pel·lícula
més sensacional i interessant:
Explorant l'Àfrica verge

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimarts, tarda i nit, progra-
ma colossals. Les pel·lícules còmi-
ques Butacas a dojo i L'òdica
d'una pòlissa; la formosa comèdia
El caprici del destí; l'interessant
film americà Amor tropical; el jo-
vinal de la pel·lícula d'emoció
argument El tren número 24 i la
sensacional Xica ró hospicia, pel
company de Gullim.

Palace Cine

GRAN SALÓ DE MODA

PROGRAMES SELECTES

Avui, dimarts, tarda i nit, projec-
ció de les tres pel·lícules extraordinà-
ries Els capricis del destí, per la
cèlebre actriu Lila Vata, la formo-
sa comèdia de L'òdica d'una pòlissa,
la formosa comèdia El caprici del
destí; l'interessant film americà
Amor tropical; el joventut de la
pel·lícula d'emoció argument El
tren número 24 i la sensacional
Xica ró hospicia, pel company de
Gullim.

Cinema Princesa

Telèfon 1371 A

Avui, dimarts, colossal pro-
grama: Colossal caros ombrívols,
grandios film dramàtic, inter-
pretat magníficament pel genial
artista Sessue Hayakawa, es-
sent sempre en les seves crea-
cions l'admiració del públic. Se-
lecte programa Ajuria: El sol-
lari, preciosa cinta de gran ar-

gument, interpretada magnífica-
ment pels "asos" de la pantel-
la: Monroe Ballabury i William
Stwal; L'ocell blau, de Maiter-
lincks, grandios comèdia del
selecció programa Ajuria; Els
enemics del sexe sàbil, precio-
sa comèdia; El mariner, as-
sumpte còmic. — Dijous, tot
estrense, entre elles Ohiquilin
l'hospicià, La Trancabodes, per
Viola Dana; L'auca, per Char-
les Ray, i d'altres.

Monumental - Pedró Walkyria

Avui, dimarts: En els dies de Bu-
falo Bill, XVII i XVIII, darrers, Oh-
iquilin l'hospicià; El cor de Gu-
rovia, i jornada: La filla del rei;
Charles Chaplin, dijous, festivitat
de Tots Sants, sessió matinal d'11
a 1. Tarda i nit, Estrenes: El cor
de Gurovia, II i darrera: Aventura
de Niagara, i altres

Diana-Argentina Excelsior

Avui, dimarts, segona jornada
de El tren 24, Cor d'or, Amor
tropical, Odissea d'una pòlissa,
Un grapat de bofetades.

Teatres Triomf i Marina i Cinema Nou

Avui, dimarts, Valent obso-
cul, La fufada, El tren núme-
ro 24, L'auca, Buffalo Bill, 17
i 18 episodis.

COLISEUM

Corta Catalanes, 595 al 599
Telèfon 3335 A

Avui, a les quatre de la tarda:
Exit extraordinari de la
SELECCIO KALESTIC

I. Novetats internacionals "Univer-
sal"; II. Víspera de la inauguració de
l'Exposició Nacional de 1893; III.
la diversitat pel·lícula còmica Li-
bera de cavall; IV. El monstre de
la gelosia, índex drama del Pro-
grama Ajuria, de rica presentació i
interpretat per l'excelentíssima to-
rally ballon; V. l'important jousset
per l'orquestra de 25 professors,
dirigida pel mestre senyor Josep
Carpellus Ribó; VI. La bellíssima
pel·lícula d'avant de princip, ins-
pirada en l'obra teatral del mateix
títol, en la qual realitzen notables
excepcions els artistes de fama in-
ternacional Eva May, Werner Kraus i
Paul Hartmann.

PREUS, inclosos tots els impostos:
Butaca de palcos 4, 5 i 6, 10
Butaca general 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10
Butaca general 1

Les butaques, de quatre a deu entra-
des, a raó de DUES pta. l'entrada.
Dijous el matí, a preu del públic,
procedent, en una sola sessió, de la
gran exhibició Gullim.

LA DANA DE MONSIEUR
Tegut al gran nombre de metres
que situen les dues botiques d'a-
questa formosa presentació, la funció
començarà a dos quarts d'onze
en punt del matí.

NOTA.—Es despatxa en abats on-
omnibus a butaca, d'11 a 1 i de
5 a set, per a la funció especial de
dijous a la tarda.

CONCERTS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

ORQUESTRA PAU CASALS

Últim concert de Tardor, diu-
menge, 4 de novembre, a les
cinc tarda

NOVENA SINFONIA de Beethoven

Solistes de Viena: Schumann,
supran; Kitzel, contralt; Maikl,
tenor; Groenen, bariton i

ORFEO CATALA

Programes en tots els magal-
zans de música. Despatx de lo-
catifats: Unió Musical Espa-
nyola, 1 i 3, Portal de l'Àngel,
de tres a set tarda.

RESTAURANTS

Sortida de teatre

A casa BON-TEMPS

Restaurant especial en peix, ca-
rres, mariscos, aviram i caca
Carrer de Quintana, 7

Can CULLERETES

Quintana, 5 Telèfon 230 A

CASAMENTS

BATEIGS

DINARS DE CASA

DIVERSOS

EXPOSICION INTERNACIONAL DEL MOBLE

PARC DE MONTJUICH

Superba manifestació d'art.—Sum-
ptuosa exhibició de la indústria
francesa.—Societats Retrospectiva—
Sales completes de diversos estils
moderns, de les més renomnades ca-
ses nacionals i estrangeres.—Soci-
etats escolars i tècniques.—Mobles de
Jequines.—Material didàctic.—Con-
curs de cases humils, etc., etc.

Dijous, festivitat de Tots-Sants:
**GRAN CONCERT PER L'ORQUE-
STRA PAU CASALS**

Preu de l'entrada: UNA PESSETA

APICIONATS A LA FOTOGRAFIA

Revela de plaques i pel·lícules
i tot treball de laboratori. Es re-
llet al cap de

5 HORES

CASA CASALLAS

Carrer de Santa Anna, 4
(Prop de la Rambla)

MOVIMENT MARITIM

Vaixells entrats:

Vapor espanyol "Monte To-
ro", de Mahó, amb càrrega ge-
neral i 46 passatgers. Amarrat
moll de Muralla. Consignatari:
Amengual.

Vapor espanyol "Cabo Tori-
ñana", de Bilbao, amb càrrega
general i 20 passatgers. Amarrat
moll del Rebaix. Consigna-
tari: Ibarra i Companyia.

Vapor espanyol "Francisca
Urquiza", de Avilés, amb carbó.
Amarrat moll de Ponent. Con-
signatari: Guillem Feliu.

Vapor espanyol "Guillermo
Schulz", de Avilés, amb carbó.
Amarrat moll del Ponton. Con-
signatari: Argimon.

Vapor espanyol "Vicente La
Roda", de València, amb càr-
rega general i 500 passatgers.
Amarrat moll d'Espanya NE.
Consignatari: Companyia Trans-
mediterrània.

Vapor espanyol "Rey Jai-
me I", amb càrrega general i
115 passatgers. Amarrat moll
de les Drassanes. Consignatari:
Companyia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Lloya", de
Cardiff, amb carbó. Amarrat
moll del Ponton. Consignatari:
Josep Gilabert.

Vapor espanyol "Santa Cris-
tina", de la mar, amb peix.
Amarrat moll de Llevant. Con-
signatari: Marles.

Vapor espanyol "Candosa", de
la mar, amb peix. Amarrat moll
de Llevant. Consignatari: Ca-
nosa.

Vapor espanyol "Tito", de la
mar, amb peix. Amarrat moll
de Llevant. Consignatari: S. A.
de Pesca i Navegació.

Vapor espanyol "Romeu", de
Alger, amb carbó. Amarrat moll
d'Espanya NE. Consignatari:
Companyia Transmediterrània.

Vaixells despatxats:

Vapor espanyol "Conde Wi-
fredo", amb càrrega general,
cap a La Havana i escales.

Vaixells sortits:

Vapor espanyol "Tintore",
amb càrrega general, cap a Ma-
canil.

Vapor espanyol "Canalejas",
amb càrrega general, cap a Va-
lència.

Vapor espanyol "Cullera",
amb càrrega general, cap a
Gandia i escales.

Vapor americà "Flour Spar",
de trànsit, cap a València.

Vapor espanyol "Monte To-
ro", amb càrrega general, cap
a Mahó i escales.

Vapor espanyol "Luis", amb
el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Cabo Blan-
co", amb càrrega general, cap
a Bilbao i escales.

Vapor espanyol "Rey Jai-
me I", amb càrrega general cap
a Palma.

¡Ciutadans!

¿Per que compreu robes a les botigues?

Heu de saber que ELS FABRICANTS han obert un magatzem al carrer de Trafalgar, núm. 5, i us donaran al mateix preu de cost de producció, sense cap augment, tot el que necessiteu en teixits i novetats per a vestits de dona.

Tot és tant barat que fins hi trobareu vestits de llana a 2 pessetes.

No deixeu d'anar-hi.

Pelleteria

LA SIBERIA

Rambla de Catalunya, 15

Exhibició continua de les darreres novetats en els salons interiors "Gran assortit en jaquetes d'última creació" Abrics, Echarpes i Renards de totes classes i preus.

INAUGURACIO DE LA TEMPORADA

SECCIO ECONOMICA

CORTS CATALANES. 624

Secció especial de transformació de Pells per a adornament "S'adoben i tinten tota mena de pells" PREUS ECONOMICS

Dimenge vinent, dia 4 novembre, gran exposició en els nostres aparadors dels últims models de la temporada

¿QUÉ ES LO QUE NECESITAN los DEBILITADOS, los FATIGADOS aquellos que tienen débiles los PULMONES y los BRONQUIOS? Un ANTISEPTICO y un RECONSTITUYENTE Para casos tales, nada como la

SOLUCION PAUTAUBERGE

que en forma apropiada, reúne el antiséptico y el reconstituyente más poderosos, la Creosota y el Clorhidrofosfato de Cal. Constituye el remedio soberano contra los CATARRROS, las BRONQUITIS crónicas, la GRIPE, el RAQUITISMO y la ESCROFULA. Aumenta el apetito y las fuerzas, agota las secreciones y previene la TUBERCULOSIS

L. PAUTAUBERGE, 10, Rue de Constantinople, PARIS - 2 rue de la Paix, 10

CALCAT

higiénicamb SOLA DE GOMA marca FORD, Box-calf, tall anglés, doble plantilla de cuir

14'50 15'50 Ptes. parell

Tipus de luxe i preus baratíssims. Espardenyes amb sola de goma, des de 2'50 pessetes parell.

VENDES AL DETALL

Carrer ANSELM CLAVÉ, 9 (Fral de les Rambles) (Abans carrer Dormitori Sant Francesc).

CASA ARAGAY
BRUG, 68-70

Magatzems "La Immortal Gioia"

Rebudes les novetats de la present temporada. Seleccionat assortit en camusos, brotxades i Mises, panyos, Astracans, Dufetins, Pampons, Velours, Catifes, etc.

SECCIO D'OCCASIONS

Llana xeviot, gust anglés, ample 10 cm., 1'25 ptes. Camussa extra, ample 130 centímetres, corte abric de tres m. 14'30 ptes. Astracan llana, ample 150 centímetres 12 ptes. Sueters moda, tamany senyora 20 ptes. Mitges senyora, blanques i color, a 0'50 ptes. Tres parells mitjons, qualitat superior 1'40 ptes. Peça angelina extra 14 ptes. Continuament oferim articles a preus verament excepcionals

PREU FIX - Tel. 1531 S. P. BARCELONA

Unica casa per a Calcat bo i barat. Tapineria, 29. Sucursal, 13

CAMBRES DE BANY
I LLURS ACCESORIS

BANERES LAVABOS WATERS BIDETS DUTXES AIXETES Etc

ENRIC CARDONA
Vergara, 1
Còmic A. 33. 39. 43
BARCELONA

Consta de tres plats, postres, pa i vi a discreció. Recordeu-vos que està situada al carrer del Cardenal Casañas, 15 i 17, pla principal.

NOUS EQUIVOQUEU!

Cardenal Casañas, 15 i 17, pis principal

Sobradament s'ha demostrat que per als nostres mals camins només els omnibus i camions

Hispano-Suïssa

han fet sempre amb tota regularitat els seus serveis diaris, degut a l'alta construcció sòlida i ben estudiada.

Tenim a disposició referències, que acrediten d'una manera rotunda i absoluta la supremacia de la nostra marca per a treballs rudes.

Agents Exclusius:

Vallet i Bofill, S. en C.

PASSEIG DE GRACIA, 20

Clínica Vies Urinaries

del Dr. Gimeno, Rambla Pla Boqueria, núm. 6, 1er (entre Hospital i Sant Pau). - vagari, impotència, sífilis. Especials tractaments per el guariment ràpid de les malalties secretes. Matriu peli bufeta pròstata. Consultes: de 9 a 12 i de 5 a 8, ocasions per a empleats i obrers.

FONDA SIMON

MENJARS A LA CATALANA
ESPARTERIA. 6-VIDRIERIA, 12
Telèfon 1378 A.

La Mutual Agrícola i de Propietaris S. A.

per a L'EXTRAOCIO DE LETINES

Es reben avisos CENTRAL

Passeig de Sant Joan, número 30, primer. Telèfon 1378 S.P.

SUCURSALS

Passeig de Sant Joan número 95, principal. Telèfon 2037 G.

Coello, número 169, Telèfon número 2025 G.

Francesco Giner, número 56 (Gràcia).

Carretera de Sans, número 135 (Sans), primer pis.

VENIR màquina d'escriure (Corona). Ronda Sant Antoni, 100, segon, primera.

SENYORA
renta les seves robes de seda
CHEAP SOAP
Ronda de Sant Joan de Vilatorrada, 100, segon, primera.

Cabells blancs

Sovint, amb els cabells blancs, no's troba col·locació per a guanyar-se la vida. Els cabells blancs fan veure i generalment es faig dels cabells per a donar treball. Això encara és pitjor per a les dones. Una vellesa prematura pot destruir una felicitat conjugal i allunyar a la dona de la feliç vida de l'amor. Us heu de tenir, si els cabells blancs apareixen al vostre cap. Us heu de tenir el producte que l'enemic de la vostra joventut aparegui. Useu, per això, únicament

AIGUA d'HORLINE

tintura científica, progressiva, eficaç, inofensiva, pràctica d'usar, que cobreix i seua amb color al vostre cabell i el deixa ondulat i flexible.

PRODUCTES HORLINE:

AIGUA d'HORLINE (tintura progressiva per els cabells blancs) a. - DENTIFRICI (actiu i inofensiu) a. - POLVOI (suau adherent) a. - CREMA (suau i eficaç) a. - AIGUA DENTIFRICA (en complicitat amb el dentifrici) a. - BATHOL MONTRY (sals minerals per a banyos de peus) a. - BATHOL (suau i eficaç) a. - BATHOL (suau i eficaç) a. - BATHOL (suau i eficaç) a.

Dipòsit general: Establiments DALLMAYR OLIVERES, S.A. - Pasadís de l'Industria, 14 - Barcelona

VIES URINARIES

Poli-clínica-Proctologia-impotència Nos metodes alemanys de tractament sense medicament ni dolor. PREUS ECONOMICS Examen amb Raig X. . . 10 ptes. Salvarsan 600-914 . . . 15 ptes. Anàlisi de sang . . . 25 ptes. Tractaments a Preus limitats. POLICLINICA Ronda de la Universitat, 5 (prop del carrer Pàuli). D'11 a 1 de 4 a 8.

PIANOS

DE CORDES CREVADES

AMB MARC DE FERRO

Sublim marca

R. MARISTANY

Casa fundada el 1870

AL COMPTAT

PLASSOS I LOGUER

18 Plaça Catalunya, 18

ABRIQUETS

des de 4'95 ptes.

sois per pocs dies els trobareu a la

CASA REXACHS,

que és on es fabriquen.

CENTRAL:

Portaferrixa, 16. Sucursal: Consell de Cent, 339 (entre P. Gràcia i R. Catalunya)

Casa especial en la mida per a Senyor i Nen. Talladors de primer ordre

Gèneres del país i de l'Estranger

Models especials en Gabany i Esport. Tallador especial de mida per a Vestit

Sastre de Senyora

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

§

Confeccions esmeradíssimes en Vestits, Jaqués, i Smokings. Gabany i Gabardines, Impermeables, Sueters, Barrets, Gorres, Boines, Bufandes, Corbates Elàstics Lligacames, Cinturons, Botins. Preus sense competència.

Rambla de Canaletes, núm. 11.

CATALANISTES:

Baixeu tots a l'HOTEL DE FRANÇA, a Perpinyà, Josep Buhiques, propietari. Sotí honorari del Casal Català. Habitacions pintades a l'oli, d'1, 2 i 3 Mits. Mobiliari tot nou. Aigua corrent freda i calenta a totes les habitacions de l'hotel. Calefacció central. Terrassa, Garatge. Omnibus a tots els trens. Telèfon: 89.

ROCALLA

PER A TEULADES

Materials armats ab amiant exclusivament

JOSEP ESTEVA I CIA.

Portal de l'Angel, 1 i 3 pral. Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià

BARCELONA

Plaques de 40 x 40 m. Ptes. 5-05 m.

Placa ordenada de 120 per 75 cm. Pes 750 m.2

LABORATORI ESPECIAL PER

ANALISIS

MODERNS D'

ORINES

DR. VELLVE

UROLOG

DEMANEU EL FASCICLE IL·LUSTRAT

FERRER 59 - BARCELONA